

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΤΟΣ Γ'. — ΤΟΜΟΣ Γ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΟΚΚΑΡΑΚΗ ΚΑΙ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΚΑΤΩΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

1890

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ δρ. 10. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρυσῶ 10.
Πᾶς συνδρομητὴς θεωρεῖται καὶ μέλος ἀρχόν.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ Α' Β' ΚΑΙ Γ' ΕΤΟΥΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Διευχμαὶ 10 ἐν τῇ ἐσωτερικῇ καὶ πρῶτῳ χρυσῶ 10 ἐν τῇ ἐξωτερικῇ. Εἰς τοὺς ἐγγραφομένους δὲ νέους συνδρομητὰς καὶ αἰτούντας τὰ σώματα καὶ τῶν τριῶν ἐτῶν ἀποστέλλονται ταῦτα ἐπὶ προκλή-
σασιν δυνάμ. ἢ φρ. χρυσῶν 15.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Συλλόγου ἐν συνικτῇ Πλάκῃ παρὰ τῇ Δημοτικῇ Σχολῇ, ὁδῷ Φλέσσα, ἀριθ. 5, καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα Ἀντιστῆ Κωνσταντινίδου.

ΠΑΣΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΕΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ

Σύλλογον «Ἀναπλάσεως» Ἀθῆναις.

Collège «Anaplassis» Athènes.

Πᾶσι δωρεὰ πρὸς τὸν Σύλλογον ἢ πρὸς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἢ πᾶσα συνδρομὴ πρὸς τὸ περιουτικὸν πέμπεται πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀναπλάσεως Σ. Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Γερμανὸν ἢ πρὸς τὸν Ἰατρίκον τοῦ Συλλόγου κ. Γ. Σ. Κυπαρίσσην, συμβουλευτάς.

Τὰ κερπύμενα χειρόγραφα δημοσιεύματα καὶ μὴ δὲν ἐπιστέφονται.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1890.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Γ'. Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως». Ὁ λόγος τοῦ προέδρου κ. Α. Ρ. Παγκαβῆ. Ἡ ἐκθεσις τοῦ γραμματέως κ. Κ. Α. Διαλεισμά. — Ἡ ἐγκαθίδρυσις τῶν νέων ἀρχῶν τοῦ Συλλόγου. — Καταστατικὸν τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως». — Ἡ ἀνάγκη τῆς θείας βοήθειας, πόδημα ὑπὸ Σαπφωῆς Λαοντιάδος. — Ἡ ἀγάπη χρηστεύεται ὑπὸ Μ. Ι. Γαλανοῦ. — Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Καίριος μεταβολάς. — Εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Τελόνου. Εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ἀσώτου, ποιήματα. — Δωρεὰ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. — Δελτίον βιβλιοθήκης. — Ἀλληλογραφία.

Γ'. ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ «ΑΝΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Ἰανουαρίου διενεμήθη εἰς πάντα τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ τακτικὰ καὶ ἐπίτιμα μέλη τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως» πρόσκλησις, δι' ἧς ἐκαλοῦντο εἰς γ'. γενικὴν συνέλευσιν τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ἰανουαρίου. Ἐν τῇ ἐντύπῳ ταύτῃ προεκλήθη περιεῖχετο τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως καὶ τὸ σχεδιάσμα νέου καταστατικοῦ ἐγκριθέντος πρώτον ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, χορῆζοντος δὲ καὶ τῆς παρὰ τῆς συνελεύσεως ἐγκρίσεως. Καὶ ὅπως τὴν ὁρισμένην ἡμέραν, 28 παρευθύντος, ἐπὶ ἐπιτάσει ὅλον εἰργάσθη ὁ Σύλλογος, μόνον μὲ τὸ συμβούλιον ἀπὸ τῆς 1—2 μ. μ., πᾶσα δὲ ἡ συνέλευσις μέχρι τῆς 8 τῆς νυκτός. Καὶ πρῶτον μὲν ἀνεγνωσθήσαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνελεύσεως, δεύσαντες δὲ ὁ νέος πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Α. Ρ. Παγκαβὴς ἀπήγγειλεν

ὁρκίαν προσφώνησιν, εἰτα δὲ ὁ ἄ. γραμματεὺς τοῦ Συλλόγου κ. Κ. Α. Διαλεισμάς ἀνέγνω τὴν ἐκθεσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ 1889, ἔπειτα δὲ ἐρέμετο ἡ ἐκλογή τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξέλεξιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου, κατόπιν ἐνεκρίθη καὶ ἄρθρον τὸ νέον τῆς «Ἀναπλάσεως» Καταστατικόν, καὶ τελευταίου ἐγένετο ἡ ἐκλογή τοῦ θεματοφύλακος συμβουλίου, ἥς τὸ ἀποτέλεσμα ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ τῇ τοῦ προηγουμένου φύλλου. Πιστεύομεν ὅτι τὰ ἀνὰ πᾶν τὸ ἑλληρικὸν μέλη τοῦ Συλλόγου μετ' ἐνδιαφέροντος πολλοῦ θὰ ἀναγνώσωνται καὶ τοῦ κ. προέδρου τὴν πρὸς φώνησιν καὶ τοῦ κ. γραμματέως τὴν ἐκθεσιν, καὶ τὸ νέον τῆς «Ἀναπλάσεως» καταστατικόν, ὅτε καταχωρήσῃ κατωτέρω.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

κ. Α. Ρ. ΠΑΓΚΑΒΗ

Κόρις,

Συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμὸν τοῦ Συλλόγου συνήλθομεν σήμερον, ἵνα ἀκούσωμεν τὴν ἀμέσως ἀναγνωσθησομένην λογαροσίαν αὐτοῦ περὶ τῶν προσπαθειῶν, αἵτινες καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο κατεβλήθησαν πρὸς πληρωτέραν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ.

Ὁ σκοπὸς οὗτος, γνωστὸς καὶ ἀσπαστὸς εἰς πάντα τοῦ Συλλόγου τὰ μέλη, ἐκκαίει αὐτῶν τὴν ἐμπόνημον σύμπραξιν. Πάμπειμαι δ' οὐ καὶ ὅσοι ἐκτὸς τοῦ Συλλόγου τῆς πατρίδος ποθοῦσι τὴν προόδον καὶ τὴν εὐημερίαν θελοῦσιν ἐπευφημεῖ εἰς τοῦ Συλλόγου τὴν πρόθεσιν ἡμεῖς περὶ ταύτης πληροφορούμενοι.

Ἀναγνωρίζοντες ὅτι ἡ ἀποσκευὴ ἐστὶν ἡ βέ-

σις τῆς ἡθικῆς, ἡ δ' ἡθικὴ ἢ τῆς κοινωνίας κοινότης, συνεδέθητε εἰς Σύλλογον ἐπὶ τῇ προθέσει τοῦ νὰ πράξετε πᾶν τὸ ἐφ' ὑμῶν πρὸς ἀποδόβησιν τῶν κινδύνων τῶν ἀπειλούντων τὴν ἐκ βάθρων ἀναρροπήν τῆς ὑπὸ τοῦς οἰωνοῦς τῆς ἐλευθερίας ἀναγεννηθείσης ἡμῶν κοινωνίας. Αἱ θρησκευτικαὶ καὶ ἡθικαὶ ἀρχαὶ ἐνσταλάσσονται μὲν εἰς τὰς καρδίας τοῦ βρέφους μετὰ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος καὶ ἐμφορεῖται ὑπὸ τῆς πρώτης ἀνατροφῆς, ἣν διδόνουσιν οἱ γονεῖς· ἀλλ' ἵνα δώσωσιν αὐτῇ, πρέπει αὐτοὶ οἱ γονεῖς πρώτον νὰ ἐμφορῶνται ὑπ' ἀρχῶν ὅμιων· εἶτα δὲ τὸ ὅριον σπέρμα, ὃ οὐ τοὶ ἐνεφύτευσαν, ἔχει νὰ καλλιερῇσιν ἢ ἐκκλησία καὶ ἢ ἐκπαίδευσις.

Αὐστηρῶς ὅμως ἐπ' ἐσχάτων ἐνιαχοῦ τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς τῆς Ἑκκλησίας τὰ ἱερὰ δόγματα καὶ εἰς τὰ ὁρθὰ τῆς παιδείας διδάγματα ἀντετάχθησαν ὑπὸ τῆς ἡμιμαθείας καὶ δοκητισμοφίας νοσηρᾶς τινος ἀρχαί, ἐφ' ὧν μόνον κοινωνία ἀγρίων δύναται νὰ στηρίζεται, καὶ αὐταὶ ὑπάρχει κίνδυνος μὴ ἀντηχῆσθαι καὶ μέχρις ἡμῶν. Ἀξιοῦντες τινὲς ὅτι εἰσέδυσαν μέχρι τοῦ ἀπωτάτου τῆς ἐπιστήμης βυθοῦ ἐξήγαγον ἐκ τῆς σοφίας αὐτῶν πορίσματα ἐντικροῦς ἀντίθετα τῶν ἢ ἐπρέβυσαν οἱ προεξάρχοντες τῶν φιλοσόφων τῆς ἀρχαιότητος, οἱ θεόπνευστοι προάγγελοι τοῦ χριστιανισμοῦ, οἱ Σωκράτες καὶ Πλάτωνα. Οἱ εἰς τὰ ἐσχάτα τῆς γνώσεως ἐλάσαντες νέοι οὗτοι σοφοὶ τὸ πᾶν σπουδάζαντες εὖρον πανταχοῦ ὕλην καὶ μόνον ὕλην, καὶ ἐφ' οὗ αὐτοὶ τὴν εὖρον, ἄλλο τι δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ, διότι πᾶς θὰ ὑπῆρχε καὶ αὐτοὶ δὲν θὰ τὸ διέβλεπον;

Τίνα δ' εἶχεν ἡ ὕλη ἀρχήν, τοῦτο δὲν τὸ ἐξετάζουσιν, οὐχὶ ὡς ὑπερβαίνον τὰ ὅρια τῆς αὐτῶν διανοίας, ἀλλ' ὡς ἀνάξιον ἐξετάσεως. Ἀλλὰ περὶ τοῦ πᾶς ὁργανώθη ἡ ἐνόργανος καὶ ἐξησεν ἡ νεκρὰ ὕλη οὐδένα ἔχοντα δισταγμόν, καὶ εἰς τοῦτο συνίσταται τῆς ἐπιστήμης αὐτῶν ὁ θρίαμβος. Ταῦτα πάντα ἡ τύχη ἐνήργησε καὶ ἡ σύμπτωση, καὶ ἐξακολουθοῦσιν ὑπάρχοντα καὶ παραγόμενα ἐκ τῶν ὕτων ἐκείνα μόνον, εἰς ἃ ὁ συνδυασμὸς τῶν ἐν τῷ παντὶ ἀτάκτως φερομένων μορίων συνέπεσε νὰ παράσῃ τὰς ιδιότητας ταύτας.

Περὶ τοιούτων φιλοσοφικῶν θεωριῶν φαντάζομαι τί ἤθελον εἰπεῖ ὁ Πλάτων καὶ ὁ Σωκράτης. Ἀλλ' αὐτῶν ἡμεῖς ἀφιστάμενοι καὶ μόνον ὑπὸ τὴν κοινωνικὴν ἐποψίν τὸ ζήτημα θεωροῦντες ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἂν τὰ πάντα εἰσὶν ὕλη, καί γε οὐκ ἐστὶν τύχη, ὅν οὐχὶ βλάβος κοινότης ἀλλ' ὑπερτάτη σοφία ἀρρῆται τὴν ὑπαρξίν τοῦ θεοῦ τοῦ ἐπιβάλλοντος τὰ ἡθικὰ καθήκοντα, καὶ τὴν ὑπαρξίν τῆς ψυχῆς, τῆς ὀφειλόμενης τὴν ὑποταγήν εἰς αὐτὰ, τότε καὶ ἡ ἡθικὴ ἐστὶν ἐκκλησία.

Ἐξ στερομένην ἐννοίαν. Τὸ σῶμα εἶτε ἐκ προνοίας ἐπλάσθη, εἶτε ἐκ τυχαίας συγκυρίας συνευρέθη, ἔχει ἀνάγκαν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ θεραπεύῃ αὐτὰς. Ἀλλὰ τοῦτο πολλὰκις δὲν δύναται εἶναι διὰ βλάβης ἄλλων, οἷον κλέπτον, φρονέον. Καὶ διατὶ οὕτως; Ὅτι τὸ κωλῆον; Ἡθικὰ ἴσως ἀρχαί; Ἡ ἰδίᾳ συνειδήσις; Προλήψεις ταῦτα πάντα τῆς ἀναδείας τῶν πιστευόντων εἰς τὴν ὑπαρξίν θεοῦ καὶ ψυχῆς ἄλλων. Τὸ κωλῆον ὑπάρχει βεβαίως, καὶ τοῦτο ἐστὶν ὁ ἀστυνομικὸς κλητὴρ, τὸ δικαστήριον, ἢ κοινὴ ἢ ἀξιώσις νὰ προστατεύῃ τὴν κοινωνίαν. Τοῖς λοιποῖς ὁ ἐπιδέξιος κακοῦργος, ὁ φονεὺς, ὁ μὴ συλλαμβανόμενος ληστὴς καὶ δολοφόνος εἰσὶν ἐν τῷ πλήρει αὐτῶν δικαίωματι. Ἡ ὕλη ἔχει ἐκείνην τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐκ τῆς αὐτῶν ἐκκλησιάζουσιν οὐδὲν προκύπτει κακὸν δι' αὐτήν.

Κοινωνία ἐπὶ τοιαύτης στήριζομένη κοινότητος ἐστὶν ὅμιλος ἀγρίων καὶ ἐνθρονομένων. Τίνα μὴ εἰς τοιοῦτον διδαγμάτων βόρβορον ἐμπεσόντα οἰκονομῶς ὀπισθοδρομήσῃ ἡ εὐγενὴς Ἑλλάς, ἡ ἐν τῇ ἀρχαιότητι διὰ τῆς μεγαλοφυΐας τῆς τὴν οἰκουμένην φωτίσασα, καὶ ἐν τοῖς νέοις δι' αἱματηροῦ ἀγῶνος τὴν πρὸς τὸν πολιτισμὸν ὁδὸν αὐτῆς αὐθιγὰ διανοίξασα, τίνα μὴ γένῃ θῦμα καύρον καὶ κινδυνώδους δοκητισμοφίας, συνέστη καὶ ἐργάζεται ὁ ἡμέτερος Σύλλογος, ἐπαγγελλόμενος ν' ἀντιταχθῇ εἰς τὰς τῇ ἐθνικῇ προόδῳ ὀλεθρίας καὶ καταστρεπτικὰς ταύτας δοξασίας.

Πρὸς σπουδαίαν καταπολέμησιν τῶν σοφισμάτων ἐκείνων τῆς ὑποτιθεμένης ἐπιστήμης συνέστησεν ὁ Σύλλογος καὶ διατηρεῖ τὸ ὁμῶν ἡμῶν αὐτῷ περιοδικόν, εἰς ὃ ἐλπίζεται ὅτι οὐδέ τις τῶν ἐπιτιμούντων τὴν ἑλληνικὴν κατὰ τὸν ὅρον συμφορῶν θάλλει ἀρρηθρὴ τὴν ἐπιστημονικὴν ἢ ἑλληνικὴν αὐτοῦ συμβολήν.

Ἐθεωρήθη δὲ καὶ ἐξετιμήθη προσέτι ὡς συντελεστικότητι πρὸς εὐρείαν διάδοσιν τῶν ὁρθῶν καὶ ὠφελίμων θεωριῶν ἢ καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς διδασκαλίαις αὐτῶν, δι' ὃ καὶ ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν αἰσίων γάμων τῆς Α. Γ. τοῦ Διαδόχου, τοῦ Ἐπιτίμου ἡμῶν Προέδρου, ἐψήφισεν τὴν ἰδρύσιν ταμείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ τῆς Ἀθηναίων κυροῦσαντος τῶν χριστιανισμῶν Ἀποστόλου Παύλου, ἵνα δι' αὐτοῦ συντηροῦμενοι πολλαπλασιασθῶσιν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα οἱ ἐκκλησιαστικοί.

Καὶ ὡς μὲν θέλει ἀκούσει ἐκτεθέμενον ἐν τῇ λογοδοσίᾳ, οἱ μὲν τινὲς πόροι αὐτοῦ εἰσὶν εἰσέτι ἐλάττωτοι καὶ ὀλίγοι ἀνεπαρκεῖς· ἀλλὰ τὸ ἔργον ἤρξατο αὐσιώτατα, καὶ ἐλπίζεται ὅτι ὡς πάντα τὰ ἐθνοφυλάξῃ, ὅν θέλει στερεῇ ὑποστηρίξει τῶν ἐκτεμνόντων τὴν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ σπουδαιότητα.

Ἀλλὰ πρὸς τὴν πλήρη ἡθικὴν τοῦ ἔθνους

διάπλασιν, τὴν ἀναπόφρευτον εἰς τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ ἀναγέννησιν, προκαταποῦνται βεβαίως, πλὴν τῆς καταπολεμήσεως τῶν ψευδῶν ἐκείνων θεωριῶν, καὶ δύο ἄλλα τινὰ πρὸ πάντων, ἡ σκόπιμος ἐκπαίδευσις τῆς νεολαίας συμπληροῦσα καὶ καλλιερῶσα τὰ πρῶτα σκέρματα, ἢ εὐσεβεῖς γονεῖς ἐνεφύτευσαν εἰς τὰς καρδίας τῶν τέκνων τῶν, καὶ προσέτι κληρὸς οὕτως μεμορφωμένος, ὥστε νὰ ἀνταποκρίνηται εἰς τὴν ὕψηλὴν αὐτοῦ κλήσιν.

Ὁ Σύλλογος ἐπομένως, ἵνα ἐντελὲς ἀνταποκρίνηται εἰς τῆς συστάσεως αὐτοῦ τὸν σκοπόν, ὀφείλει νὰ μὴ παύηται ἐπιτηρῶν τοὺς δύο ταύτους σπουδαιότατους κλάδους τῆς ἐθνικῆς ἐνεργείας, καὶ εἰ τι κρίναι ἐν αὐτοῖς χωλαῖνον ἢ διορθώσαν νὰ τὸ καταργήσῃ εἰς τὰς ἀνηκούσας ἀρχάς, καὶ εἰ μᾶλλον ἢ ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ προϋσταμένη αὐτοῦ νὰ ἐπιφέρει ἀμέσως τὴν θεραπείαν τῶν παρατηρουμένων ἐλλείψεων.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

Κ. Κ. Α. ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Ἀξιότιμος ὁμήγυρι,

Σὺν τῇ λήξει τοῦ 1889 ἔληξε καὶ τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἐνεργείας τοῦ Συλλόγου τῆς Ἀναπλάσεως.

Τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πράχθέντα γνωρίζετε πάντες ἐκ τοῦ περιοδικοῦ· ὥστε οὐδεμίαν ὑπάρχει ἀνάγκη μακρογορίας περὶ αὐτῶν, ἀφοῦ μέλιστα καὶ ἡ αὐτοῦ ἐκδοχὴς ὁ ἡμέτερος πρόεδρος προσέειπε τὰ ἱκανά. Εἶνε γνωστὸν εἰς πάντας ἡμεῖς ὅτι τὰ ἔργα τοῦ Συλλόγου ἐβήσαν καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος προαγόμενα. Ἡ ἐκδοσις τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ ἐδιπλασιάσθη, οἱ συνεργαζόμενοι εἰς σύνταξιν αὐτοῦ ἡβήσαν, ἡ κυκλοφορία αὐτοῦ ἡρῶνθη ἐπὶ μῆλλον, ἰδρύνθη τὸ ταμεῖον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ συντηρεῖται ἤδη ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ εἰς ἱεροκήρυξιν ἐν Ἀθήναις. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἔσχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἰδῶμεν καὶ τὴν Α. Γ. τὸν ἐπίτιμον πρόεδρον τοῦ Συλλόγου διευθύνοντα αὐτοπροσώπως τὴν πανηγυρικὴν αὐτοῦ συνέλευσιν ἐπὶ τῇ Ἑθνικῇ ἐορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ τιθέμενον οὐτως ἐπισημῶς ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ὁραίου καὶ ὑψηλοῦ ἔργου τῆς Ἀναπλάσεως· Ὁμοίως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένετο καὶ ἡ καλὴ ἀρχὴ τῆς τοῦ Συλλόγου μετὰ τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας πατρίδος συνεργασίας, ἐξ ἧς κολλὰ δύναται τις νὰ προσδοκῇ εἰς τὸ μέλλον. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα πάντα εἶνε ἀρχὴ ἐπὶ ἀκρίαντι ἐνὸς μεγάλου τέλους, πρὸς τὸ ὁποῖον ἀποβλέπων προβαίνει ὁ Σύλλογος τῆς Ἀναπλάσεως.

ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι διὰ τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἣτις ἐν παντὶ ἔργῳ δικαίως καλεῖται ἡμῶν παντός, Σύλλογος εἰσῆλθεν εἰς ὁδόν, ἣν ἀπαρρηγόμηνως διενύων μέλλει τῇ κνωθῆναι ἐκινεῖσθαι καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὰς ἐσθλὰς ἐφάσεις νὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τῶν φιλοχρίστων καὶ φιλοπατριῶν τὰς προσδοκίας νὰ δικαιώσῃ.

Γνωστὸν λοιπὸν ὕμνιον διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔργων τοῦ Συλλόγου καὶ καταδήλου ὑπαρχούσης τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν, ἢ ἐκθεσις ἡμῶν θὰ περιορισθῇ κυρίως εἰς μόνον τὰ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως, συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν κκ. ταμίων ὑποβληθέντα.

Ὡς ἔφη εἶχεν ἡ κατάστασις τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ Α'. ἔτος: Τὰ μέλη του ἦσαν περὶ τὰ 700· αἱ εἰσπράξεις του ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 2741,95· αἱ δωρεαί, εἰς τὸ ἀνωτέρω τῶν εἰσπράξεων ποσὸν συναριθμοῦμεναι ἦσαν δρ. 228,50· ἡ βιβλιοθήκη του ἐκέντητο περὶ τὰ 100 σῶματα συγγραμμάτων καὶ φυλλαδίων· αἱ δαπάναι του ἀνῆλθον εἰς δρ. 1950,60. τὸ δὲ περισσεύμα του, ὅπερ ἦτο τότε καὶ ἡ μόνη περιουσία του, συνέκειτο ἐκ δραχ. 791,35.

Κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ἔτος λήγον τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ἦσαν περὶ τὰ 1800· αἱ εἰσπράξεις του ἀνῆλθον εἰς δραχ. 10419,35, ἐν αἷς καὶ τὸ περισσεύμα παρελθόντος ἔτους· αἱ δωρεαί, εἰς τὸ ἀνωτέρω τῶν εἰσπράξεων ποσὸν συναριθμοῦμεναι, ἦσαν δρ. 712,10· ἡ βιβλιοθήκη του ἐκέντητο περὶ τὰ 450 σῶματα συγγραμμάτων καὶ φυλλαδίων· αἱ δαπάναι του ἀνῆλθον εἰς δρ. 7,224· τὸ περισσεύμα του, σὺν τῷ τοῦ πρώτου ἔτους, συνέκειτο ἐκ δραχ. 3215,35· ἡ δὲ ὕλη περιουσία του ἐξετιμήθη εἰς δρ. 8748,35.

Ἰδοὺ ἡ περὶ τῆς ἀνωτέρω καταστάσεως ἐκθεσις, ἣν ὑπέβαλον εἰς τὸ συμβούλιον οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐλεγέντες ὑφ' ἡμῶν ἐλεγνται:

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ἈΝΑΠΛΑΣΕΩΣ,

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διεύθυνσιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου τῆς Ἀναπλάσεως.

Οἱ κάτωθι προσυπογεγραμμένοι κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου διαρρηχθέντες ἐλεγνται τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888, παρελθόντων τῶν σχετικῶν λογιστικῶν βιβλίων περὶ τοῦ ἑξαμήνου ὑπαλλήλου καὶ παρελθόντος εἰς τὴν ἀναπλάσιν τῆς ἀναπλάσεως ἡμῶν ἑντολῆς.

Τὰ λογιστικὰ βιβλία τοῦ Συλλόγου εἴπωμεν ἅπαντα

Α. 'Ιακωβίδης	Δρ.	10.—
Μ. Ι. Μουσαῖος	"	10.—
Αθ. Καρῆς	"	10.—
Σεβαστ. Νικολάβουρας	"	6.10
Νικόλ. Καλλονῆς	"	6.—
Ανώνυμος	"	5.—

ἐν ὅλῳ Δρ. 3110.10

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω εὐεργέται τοῦ Συλλόγου ἀνεκρηρύχθησαν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἀντιοχείας κ. Γεράσιμος, δηλώσας διὰ τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ μὲν τῆς «Ἀναπλάσεως» δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς του ὅτι θὰ προσφέρει κατ' ἔτος τὸ ἀνωτέρω ἐξ 100 χρ. φράσιων ποσόν, καὶ ὁ 'Ι. Σκαλτσούνης διὰ τὴν ἐκ 1000 δρ. δωρεάν του. Τὸ συμβούλιον ἀνακηρύξαν εὐεργέτην τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα τὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας ἔλαβεν ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ προσφορά του, ἢ ἐν τῇ φηθείσῃ ἐπιστολῇ του χαρακτηρίζεται ὡς μικράν, εἶνε ἀπείρως μεγάλη, ὡς ἐκ τοῦ ἱεροῦ προσώπου, ἐξ οὗ προέρχεται, καὶ τῆς ἡθικῆς σημασίας, ἣν λαμβάνει τὸ ταμεῖον τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου», ὅταν καὶ αἱ κορυφαίαι τῶν ὁρθοδόξων ἡμῶν ἐκκλησιῶν, οἷος καὶ ὁ τῆς Ἀντιοχείας πατὴρ καὶ πατριάρχης ἡμῶν, εὐλογῶσιν ἔργον καὶ λόγον τὴν ἰδρυσὲν αὐτοῦ. Ἀνακηρύξαν δὲ καὶ τὸν κ. 'Ι. Σκαλτσούνην εὐεργέτην ἔλαβεν ὑπ' ὄψει ὅχι μόνον τὴν χιλιόδραχμον αὐτοῦ προσφοράν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνεκτίμητα πνευματικὰ κεφάλαια, ἔτινα εὐθύς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Συλλόγου οὐδέποτε ἐπαύσατο ἄνευ τιμῆς ὀλικῆς ἀμοιβῆς καταβάλλον, ὡς πρῶτος ἐν τῇ συντάξει τοῦ περιοδικοῦ τακτικῶς συνεργάτης.

Τὸ συμβούλιον, θεωρήσαν καθήκον αὐτοῦ νὰ ποιῇ μνησὶν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ ταύτῃ τῶν ἐν τῷ περιοδικῷ συνεργησάντων, τῶν ἀνταποκριτῶν, τῶν εὐεργετῶν καὶ τῶν δωρητῶν, πρὸς πάντας τοὺτους, τοὺς ὑπὲρ τοῦ ὁμολογουμένως ἐθνοφελούς ἔργου συντελοῦντας, καλῶς καὶ πρὸς πάντας τοὺς κλ. συνδρομητάς, οἵτινες καὶ αὐτοὶ προθύμως καταβάλλουσι τὴν συνδρομὴν των καὶ εἰς ἄλλους φίλους των συνιστάσι τὸ περιοδικόν, ἐκφράζει δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας του, πιστεύομεν δ' ὅτι μετὰ τοῦ συμβουλίου καὶ πᾶσα ἡ συνέλευσις. (Μέλισσα, μέλισσα).

Περὶ δὲ τῆς Βιβλιοθήκης ἐρρήθη ὅτι ἐκέκτητο κατὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους 679 σῶματα συγγραμμάτων καὶ φυλλαδίων. Ἦδη ἀνεγινώσκω τὴν περὶ αὐτῆς ἐκθεσιν τοῦ κ. ἐργάτου ἔχουσαν οὕτω:

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου,

Συνεδρὶς τῶν ἱσχυόντων περὶ βιβλιοθήκης κανονισμοὶ ὑποβάλλεται ἡμῖν, κ. Πρόεδρε, ἡ ἐτησίᾳ περὶ αὐτῆς ἐκθεσίς.

Αἱ κατὰ τὸ ἔτος λήξαντες ἐργασίαι ἡμῶν, μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ὑπαρχόντων συγγραμμάτων ὑπὸ παντὶς διπλοῦ ἢ πολλῷ πλὴν ἢ ἡγρήσται τοιοῦτου, τὴν καὶ ὅλην συστηματικὴν αὐτῶν ἀντάταξιν καὶ τὴν κατάταξιν τοῦ ἱστορικοῦ αὐτῶν καταλόγου, συνεινεσθῆσαν, ὡς ἦν ἐπόμενον, εἰς τὸν πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης. Αἱ πρὸς τοῦτο πρὸς διαφόρους συγγραφείς καὶ ἐκδότας αἰτήσεις ἡμῶν ἔργον ὡς ἀποτελεσματὸν διπλασιασμοῦ σχεδὸν τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ συγγραμμάτων. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ φυλλαδίων, αἵτινα πέρουσι μετὰ τῆς ἀρχῆς πρὸς τὸν μῆνα 380 ὑπελείθησαν μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ κατεργάσθησαν ἐν τῷ καταλόγῳ, οἱ δὲ λοιποὶ οἱ μὲν ὡς διπλοὶ ἢ πολλαπλοὶ, οἱ δὲ ὡς ἄχρηστοι κριθέντες φηλάσσονται ἰδιαιτέρως.

Ἦδη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ ὑπαρχόντων συγγραμμάτων ἀνέρχεται εἰς 679, πάντων δὲ δωρεῶν προσκατηθέντων. πλὴν τισσῶν δωρεῶν τοῦ Συλλόγου ἡγρησθέντων. Ἦ παρῶν αἰτίαν δὲ τῶν κατὰ τὸ ἔτος λήξαντων ἡμῶν ἢ τῶν ἐν ταύτῃ προέβησαν τῆς ἑλλάδος κ. Κωνσταντίνου πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης δι' 80 τόμων συγγραμμάτων ὅλῳ λόγῳ. — Ἦδη τούτων φυλλάσσονται ἐν τῇ ἀποθήκῃ τῶν πολλαπλῶν καὶ ἡγρήσται ὑπὲρ τοῦ 130 τόμοι.

Ἦδη ὁ Συλλόγος, κατὰ τὴν ἐνέργειαν καὶ περικαλοὶν ὅλῃ ἀσφάλειᾳ τὴν ἀπεναντὶν τελομένην ἡθικὴν ἀσκουμένην κίνησιν, ἐλπίσῃ ἡ ἀέριστα φρονεῖς συμπληρῆσαι τῆς ὑποπείας ἀποσπασθέντων εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ πλείονα των ἐν τῇ ἡμετέρῃ καὶ τῇ ἑλληδικῇ ἐκδομένῃ Ὀμηρικῇ περιόδῳ συγγραμμάτων, γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰ ἐκρηκτικότερα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκδομένων γερμανικῶν ἡθικῶν ἀσκουμένων περιόδων.

Πρὸς τὴν δὲ τὴν πλουτισμὸν τῆς βιβλιοθήκης ἐργασίαν ἔτι νὰ βελτιῇ ἐκ πολλαπλῶν καὶ ἡ πρὸς ἀλλοιωμένων καὶ συντάξεσιν αὐτῆς φρονεῖ. Ἦδη τούτῃ ἐργασίᾳ καὶ ἡ ἐν τῷ Συμβουλίῳ φηρθεῖσα τρικοσιδράχμων πρὸς βιβλιοθήκην ἐπιτομή γησις καὶ ἡ αὐτῆς συνεπὶ ἔργον περὶ τῶν 160 συγγραμμάτων εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐκείνου παγκύβητος.

Ἐπιτελείστας

Ὁ ἔργος τῆς βιβλιοθήκης
Ν. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ.

Τὸ δὲ ἔξοδα τοῦ Συλλόγου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς ἐπὶ τὸ ἀναλυτικώτερον:

Μισθὸς διευθυντοῦ μηνῶν 7 1/2 δρ. 1560.—

Μισθὸς προσηγοροῦ διευθυντοῦ

1/2 μηνῶν " 100.—

Ἑτησίᾳ ἀμοιβῇ γεν. ὑπαλλήλου " 99.—

" " " διακομίας " 338.50

Εἰς χάρτην περιοδικῶν καὶ βιβλίων, 'Ι. Σκαλτσούνη " 2658.—

Τυπογραφικὰ περιοδικῶν " 1934.—

" δι' ἄλλα δημοσιεύματα " 415.—

Ταχυδρομικὰ περιοδικῶν κλπ. " 1678.90

Δι' ἐνοίκιον καταστήματος " 620.—

Μισθὸς ἱεροκήρυκος " 400.—

Δωρεὰ εἰς ταμεῖον 'Απ. Παύλου " 1000.—

Διάφορα ἄλλα ἔξοδα, ὡς λεπτομερῶς ἀναφέρονται εἰς τὰ βιβλία τοῦ ταμεῖου

1702.—

Διὰ τὴν ἐργασίαν 2 λαχειοφ. ὁμ. " 1007.—

14346.60

Ἀραιουμένον δὲ τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ τῶν 14346.60 ἐκ τῶν ἐσόδων καὶ λοιπῶν, ἀνελθόντων εἰς δρ. 21321.20, ὑπολείπεται περίσσευμα δρ. 6974.60. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀποτελεῖ ἡ ἀξία 2 1/2 ὁμολογίων ὡς ἀκριβ. 120,467—120,468,—159,791—159,792—120,466 καὶ 128,944, ἐκπονηθείσης τῆς ὑπ' ἀρ. 17.707, ἤτοι δρ. 3105.—

Εἰς μετρητὰ " 1159.50

Περίσσευμα ταμεῖου 'Απ. Παύλου " 2716.10

Περίσσευμα ἐν ὅλῳ δρ. 6974.10

Ἡ δὲ περιουσία τοῦ Συλλόγου ἀνίσταται ἐκ τῶν ἑξῆς:

Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν εἰς ὁμολογίας καὶ μετρητὰ δρ. 6974.60

616 σῶματα α. ἔτους πρὸς 5 δρ.

ἑκάστου " 3080.—

543 β'. ἔτους πρὸς 7 δρ. ἑκάστου " 3801.—

Ἀξία ἐπιπλέον καταστήματος περιόπου " 1000.—

Ἀξία τυπωθεισῶν κολλῶν συγγραμματος Σκαλτσούνη περίπου " 1000.—

Ἀξία φύλλων περιοδικῶν, ἐξ ὧν συγκροτηθῆσονται σῶματα Γ'

ἔτους, περίπου " 2000.—

Καθυστατούμενα πιθανῶς εἰς προαχρησόμενα περίπου " 3000.—

Περιουσία τὸ ὅλον δρ. 20855.60

Εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν δὲν ὑπολογίζεται ἡ ἀξία τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ βιβλίων. Περὶ δὲ τῶν καθυστατούμενων εἴρας εἰσὶ κατ' ὄνομα, ποῦ κατοικοῦσι, πόσῃ καθυστατούσῃ καὶ τί ὑπὲρ εἰσπράξεως τῶν ὁφειλομένων ἐπράχθη ὑποβληθῆσεται ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου λεπτομερῶς ἐκθέσας εἰς τὴν ἐξελεγκτικὴν ἐπιτροπείαν, ὅπως εἴτα ὑποβάλλῃ αὐτὴ τὴν γνώμην αὐτῆς εἰς τὸ συμβούλιον.

Ἐν τέλει τὸ Συμβούλιον ἔκρινεν ὅτι τὸ ἐπὶ τριετίαν ἱσχύον καταστατικὸν ἔχρησεν ἀναθεωρήσεως προέβη λοιπὸν εἰς σύνταξιν σχεδίου νέου καταστατικοῦ, ὅπερ ἔνα ἱσχύσῃ, ὅσον νὰ ἐπιψηφισθῇ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως καὶ κατ' ὅλον καὶ κατ' ἄρθρον, συμφώνως πρὸς τὰ κανονισμένα. Ἐπειδὴ δὲ νέον καταστατικὸν ἐπιψηφισθὲν πικρῶς δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἐκλογὴ νέου συμβουλίου, ἐὰν ἐγκρίνῃ ἡ θῆ ἐκλογὴ νέου συμβουλίου, ἐὰν ἐγκρίνῃ ἡ θῆ ἐκλογὴ νέου προεδρείου ἢ γινόμενῃ ὡς γνωστὸν ἐπὶ

σίως κατὰ δεκέμβριον, ὅπως αὕτη διανεργηθῇ ὑπὸ τοῦ νέου συμβουλίου.

Τοιαῦτα ἐν ἄλλοις καὶ τὰ κατὰ τὸ 1889 ἔργα τοῦ Συλλόγου, τοιαῦτα καὶ ἡ οἰκονομικὴ αὐτοῦ κατάστασις ἐλπίζομεν δὲ καὶ εὐχόμεθα πολλαπλασιάζειν ἐν πᾶσι τὴν προαγωγὴν αὐτοῦ ἐν τῇ μέλλοντι.

ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΙΣ

ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τῇ Κυριακῇ, 4 Φεβρουαρίου, ἐγένετο ἡ πρώτη συνεδρία τοῦ νέου συμβουλίου τῆς «Ἀναπλάσεως». Ὁ τέως πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Μ. 'Ρ. Ραγκαβῆς, ἀφοῦ ἐπακρόσας τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης τοῦ συμβουλίου συνεδρίας, παραχωρῶν τὴν προεδρικὴν ἔδραν εἰς τὸν νέον τοῦ Συλλόγου πρόεδρον προσηγομένης ταῦτα:

Ὁ Σύλλογος τῆς «Ἀναπλάσεως» μεταξὺ τῶν ἔργων, τὰ ὅποια συντελοῦντα εἰς προαγωγὴν του ἐξετέλεσεν, ἀριστὰ σκεφθεὶς προέβη καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν ὡς πρόεδρου αὐτοῦ διαρκούς τοῦ κατὰ καιρὸν Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἑδραιῶν διὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐπὶ μᾶλλον τὴν ὑπαρξὴν αὐτοῦ καὶ μετῴν κύρος προσώπων εἰς τὰς ἐνεργείας του. Ὅσοιτοι δὲ μᾶλλον δικαιούμεθα νὰ χαίρωμεν ἐπὶ τούτῳ ὅσον ἡ Αὐτῆς Πανιερότης ὁ νῦν Μητροπολίτης ἡμῶν εἶνε ἀνὴρ ζηλωτῆς καὶ βέκτης, ἐκ δὲ τῆς ἐμπροσθεν αὐτοῦ διευθύνσεως πολλὰ ἔχει νὰ προσδοκῇ ὁ Σύλλογος. Μετὰ χάριος λοιπὸν καὶ ἐλπίδος παραχωροῦμεν ἡμῖν, Πανιερώτατε, τὴν ἔδραν ταύτην.

Ἡ δὲ αὐτοῦ πανιερότης ὁ Μητροπολίτης κ. Γεωργίου ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς προεδρικῆς ἑδρας ἀντεφώνησε ταῦτα:

Ἀναλαμβάνων τὴν προεδρίαν τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως» ὀφείλω πρῶτον νὰ εὐχαριστήσω τοὺς ἀναλαβόντας τὴν ἔδραν αὐτοῦ καὶ ἐργασθέντας εἰς συντήρησιν αὐτοῦ καὶ προαγωγὴν. Εἰσὶν οὗτοι ἄξιοι τῶν εὐλογιῶν καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τῆς Ἐκκλησίας, διότι ἀνέλαβον ἀγῶνα ὑπὲρ αὐτῆς, τὸν ὅποτον ὄφαιλον ἄλλοι πρὸ πολλοῦ νὰ ἀναλάβωσι διότι τὸ ἔργον τῆς ἀναπλάσεως εἰς τὸν κλήρον κυρίως ἀνήκει ὑπὲρ τούτου ἀποκλειστικῶς κεκλημένον. Κατόπιν εὐχαριστῶ καὶ τὰ ἀξιώματα μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ τὸ συμβούλιον καὶ ὑμᾶς, ἐξοχώτατε, τοὺς εὐχαριστήσαντας νὰ ἀναθέσῃτε εἰς τὸν κατὰ καιρὸν προεστέμενον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν προεδρίαν τῆς «Ἀναπλάσεως». Ταύτην ἀναλαμβάνων ἐγὼ πρῶτος ὑποχυνόμαι εἰς ὅλῃ προσπάθειαν παντὶ σθένει νὰ ἐργασθῶ ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τούτου σκοποῦ τὸ κατὰ δύναμιν. Πα-

ρακαλῶ δὲ καὶ πάντας τοὺς ἀξιολόγους κυρίους συμβούλους νὰ υποβοηθήσωσι τὴν ἐμὴν ἀσθενεῖαν συνεργαζόμενοι μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας εἰς προαγωγὴν τοῦ Συλλόγου. Ἐξοὺς δὲ ὁ Κύριος νὰ εὐλογῇ τὰ ἔργα ἡμῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους.

Μετὰ τοῦτο τὸ συμβούλιον προσέβη εἰς τὰς κακονομιὰς ἐκλογάς, δι' ἃν συνεπληρώθησαν αἱ ἀρχαὶ τοῦ Συλλόγου οὕτως ἐν συνόλῳ αὐταί :

Ἐπίτιμος Πρόεδρος ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος προστάτης καὶ τοῦ ταμείου τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου» μετὰ τῆς Α. Υ. τῆς σύζυγος αὐτοῦ Σοφίας. Γενικὸς πρόεδρος ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Γερμανὸς ἀντιπρόεδρος ἡ Α. Ε. ὁ κ. Α. Ρ. Παγκαβὴς γραμματεὺς οἱ κκ. Παναγ. Καπλανίδης καὶ Θεόφιλος Κόντης, ταμίαι οἱ κκ. Γ. Α. Ματθόπουλος καὶ Κ. Μαλικόπουλος ἑφορος τῆς βιβλιοθήκης ὁ κ. Ν. Δημητράκουλος καὶ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ ὁ κ. Κ. Α. Διαιεσιμῆς.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΗΣ «ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ»

Πρόλογος

Τῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους ἀναγεννήσεως ἀναπόφευκτον συμπλήρωμά ἐστίν ἡ ἠθικὴ αὐτοῦ ἀνάπλασις στηριζομένη ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς χριστιανικῆς ὀρθοδόξου πίστεως, αἵτινες μέρος μὲν ἐστὶ μακρὸν παρημελήθησαν, ἕνα καὶ τῶν δεινῶν τοῦ παρελθόντος περιπαταίων, μέρος δὲ πολέμοις ἐκτετατοῦ ἐπιπολέων παραξήγηται τῶν προδόντων τῆς ἐπιστημῆς.

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἀπαιτοῦντος σύμπραξιν πάντων τῶν εὐφρονούντων καὶ ἀλληλοβοηθῶν, συνέστη καὶ ἐτέθη ὑπὲρ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρόνου Κωνσταντίνου ὁ Σύλλογος τῆς «Ἀναπαράστασις», οὗ ἐπεταὶ τὸ καταστατικόν.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τούτου τὰ εἰς τὰς ἐπιστήμας ἐπιδιδόμενα καὶ ἐξ ἐμβριθοῦς μελέτης πεπεισμένα ὅτι αὐταὶ δὲν ἀντιστρατεύονται κατὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπικυροῦσιν αὐτάς, θέλουσιν ἐξυπηρετεῖν τὸ μέγιστον τῶν ἔθνικων συμφερόντων διαδίδοντα διὰ τοῦ Συλλόγου, διὰ τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν θέσεως τὰς ὑ-

γιαίς ταύτας πεποιθήσεις καὶ ὑπὲρ αὐτῶν δραστηρίως συνηγοροῦντες.

Ἔτι δὲ πρὸς τοῦ αὐτοῦ σκοποῦ τὴν ἐπίτευξιν καὶ τὴν ἐπὶ ὀρθοκλαδικῶν βάσεων ἐμπέδον τοῦ ἔθνους ἠθικὴν διαμόρφωσιν ὅτε Σύλλογος καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ θέλουσι θεωρεῖν ὡς ἴδιον καθήκον νὰ μεριμνήσιν, ὥπως τὰ κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἔθνικὴν ἐκπαίδευσιν καλῶς ἔχωσι καὶ σκοπίμως διενεργῶνται, καὶ θέλουσι προκαλεῖ τῶν ἐποπτευομένων ἀρχῶν τὴν προσοχὴν καὶ ἐπέμβασιν, ὅσκις ἂν ἀντιλαμβάνονται ὡς πρὸς τοὺς δύο τούτους κλάδους τῆς ἔθνικῆς μορφώσεως παρεκτροπῶν, ὥς θεωροῦσι σπουδαίας.

—*—*—

Α'. Σκοπὸς

1) Ἐν Ἀθήναις ἱδρύται σύλλογος καλούμενος τῆς «Ἀναπαράστασις» ἐπιδιώκων τὴν ἐπὶ τῇ βίᾳ τῶν ὀρθοκλαδικῶν ἀρχῶν τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἠθικὴν τοῦ ἔθνους πρόθεσιν καὶ ἀνάπλασιν.

Β'. Μέλη

- 2) Τὸν σκοπὸν τούτον ἐπιδιώκει :
 - α. Διὰ τακτικῶν δημοσιεύματων ὑπὲρ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀνάπλασις».
 - β. Διὰ τοῦ ἐπ' ἐκκλησίᾳ κηρύγματος ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις γινόμενου δι' ἐροκηρύκων συντηρουμένων ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου».
 - γ. Διὰ πείσης ἐνὲς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ ἐνεργείας ὑπὲρ τῆς ἀναρρώσεως καὶ προόδου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων.
 - δ. Διὰ τῆς ἰδρύσεως σχολείων χριστιανικῆς πρὸς τὸν λαὸν διδασκαλίας καὶ διοργανώσεως δημοτικῶν μαθημάτων.
- Ταῦτα, καὶ εἴτι ἄλλα συνελεστικῶν, τέλειται ἢ τελήσονται εἰς ἐνέργειαν, ὅταν καὶ ἐφ' ἧσον αἱ ἠθικαὶ καὶ ὁλικά δυνάμεις τοῦ Συλλόγου ἐπιτρέψωσιν ἐκαστοτε.

Γ'. Ὁόροι

- 3) Ὁόροι τοῦ Συλλόγου εἰσὶ :
- α.) Αἱ Συνεδριάσεις τῶν μελῶν.
- β.) Ἐκτακτοὶ χορηγίαι καὶ κληροδοτήματα εὐεργετῶν.
- γ.) Τὸ ταμῖον τοῦ «Ἀποστ. Παύλου» ἔχον τὴν κατὰ τὸν ἰδιαιτέρου κανονισμὸν τοῦ εἰδικῆν ἐκκλησιαστικῆν ἀποστολῆν.

Δ'. Γενικὴ Συνέλευσις

4) Ὁ Σύλλογος συνέρχεται ἀπὸ τῶν ἔτους κατὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Ἰαννουαρίου Κυριακῆν εἰς γενικὴν συνέλευσιν, ἣ καὶ ἄλλοτε, ὅσκις τὰ

2)3) τοῦλάχιστον τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἤθελον ἀπαιτῆσαι τοῦτο.

Ἐἰς τὰς συνεδριάσεις ταύτας.

α.) Ἀκροᾶται τῆς ἐκθέσεως τοῦ συμβουλίου καὶ τῆς μέρος ταύτης ἀποτελοῦσης λογοδοσίας τοῦ ταμείου.

β.) Ἐκλέγει τριμελὴ ἐπιτροπὴν πρὸν ἐξέλεξις τῆς λογοδοσίας.

γ.) Συζητεῖ καὶ ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν τυχόν ὑποβληθησομένων προτάσεων περὶ τῶν ἀναγκαίων μεταρρυθμίσεων τοῦ καταστατικοῦ.

δ.) Ἐκλέγει κατὰ τετραετίαν τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου.

5) Εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν δικαίωμα ψήφου ἔχουσι τὰ τακτικὰ μέλη, τὰ ἐπίτιμα καὶ οἱ εὐεργεταί.

6) Πᾶσα γενικὴ συνέλευσις εἶναι ἐν ἀπαρτίᾳ, ἐὰν τὸ ἥμισυ πλέον ἐνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ τακτικῶν αὐτῆς μελῶν παρίσταται· μὴ συντελουμένης ὅμως ἀπὸ ἀπαρτίας, τὸ δεύτερον θεωρεῖται πλήρης ἡ συνέλευσις, ὅσα δὴποτε καὶ ἂν προσέλθωσιν ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν.

Ε'. Συμβούλιον

7) Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Συλλόγου σύγκαιται ἐκ 18 μελῶν ἐκλεγόμενων κατὰ τετραετίαν ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως.

8) Οἱ ὑποψήφιοι σύμβουλοι ἢ οἱ ὑποψήφιοι δι' εἰσδησίᾳ πᾶσι ἐν τῇ προεδρίᾳ δέον νὰ ᾖσιν ἐκ τῶν τακτικῶν ἢ ἐπίτιμων μελῶν καὶ νὰ διαμένωσιν ἐν Ἀθήναις.

9) Τὸ συμβούλιον ἐκλέγει ἐτησίως ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν ἀντιπρόεδρον (*), τὸν γενικὸν καὶ εἰδικὸν γραμματεῖα, τὸν ταμίαν καὶ ὑποταμίαν, αἵτινες καὶ ἀμφοτέροι δέον νὰ ᾖσι διαχειριστικοὶ γρημμάτων μετὰ ἰδίας περιουσίας, καὶ τὸν ἑφορον τῆς βιβλιοθήκης.

10) Τὸν δὲ διευθυντὴν τοῦ περιοδικοῦ, ἔμμισθον ὄντα, ἐκλέγει ἐκ παντὸς τοῦ Συλλόγου, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ ἄλλοτε.

11) Τὸ συμβούλιον ἀποτελεῖ ἀπαρτίαν, ὅσκις ἤθελον παραστή ἐπὶ τοῦλάχιστον μέλη αὐτοῦ.

12) Τὸ συμβούλιον ἐγκρίνει πᾶσαν ἑαπίνην, ὁργανώνει διὰ κανονισμῶν εἰδικῶν πᾶσαν συστημικὴν λειτουργίαν τοῦ Συλλόγου, συσκέπτεται καὶ ἀποφασίζει περὶ πᾶν τῶν ἀφορούντων τὸν Σύλλογον διὰ πλειοψηφίας τῶν παρισταμένων ἐν τῇ συνεδρίᾳ συμβούλων. Ἐν δ' ἰσοψηρίᾳ ὑπερισχέει ἡ ψήφος τοῦ προέδρου.

13) Τὸ συμβούλιον ἐκλέγει ἐφ' ἀπαξ ἢ παύει καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ ταμείου τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου» συντηρουμένους ἱεροκήρυκας. ὅπως ὅμως

(*) Σημ. Ἡ ἐπιψηφίσασα τὸ καταστατικὸν συνέλευσις ἀπεφάσισεν, ὅτι ἡ ἀντιπροεδρία ἀναστήθῃ ἰσοβίως τῇ κ. Α. Υ. Παγκαβῇ ἐξαιρετικῶς, διὰ τὰς πρὸς τὸν Σύλλογον ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

παυθῇ τις, δέον νὰ ψηφίσωσι δέκα τοῦλάχιστον τῶν συμβούλων κατ' αὐτοῦ. Τοῦτο ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῆς ἡδὴ γενομένης ἐκλογῆς.

14) Τὸ συμβούλιον συνεδριάζει τακτικῶς ἀπὸ τῶν μηνῶν, καὶ ὁρίζομενας ἐκαστο-ε ἡμέρας καὶ ὥρας. Συνέρχεται δὲ καὶ εἰς ἐκτάκτους συνεδριάσεις καλούμενων ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐὰν ποτε οὗτος κρίνῃ τι ἐπείγον, ἢ ἐὰν αἰτήσωνται παρ' αὐτοῦ τοῦτο πέντε τοῦλάχιστον ἐκ τῶν συμβούλων.

15) Σύμβουλος κληθεὶς καὶ μὴ παραστής εἰς τρεῖς ἐπανειλημμένα συνεδρία τοῦ συμβουλίου, ἐὰν μὴ δικαιολογήσῃ ἀπογρῶντως δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον, ἢ ἐν καταλήπῃ ἀδικαιολόγητον ὁλως τὴν ἀπουσίαν του, παύει πλέον τοῦ νὰ θεωρῇται σύμβουλος, οὐδ' ἀπαιτεῖται πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρα τοῦ συμβουλίου ἀπόφασις.

16) Εἰς ἀναπλήρωσιν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἢ ἀποδυνάμυντων ἐπὶ τῆς τετραετίας ἢ παραιτηθέντων ἢ ὑπαγομένων εἰς τὸ ἀνωτέρω 14 ἀρθρον, καλοῦνται ὑπ' αὐτοῦ οἱ κατὰ τὰς ἐκλογάς ἐπιλαχόντες μέχρι τοῦ ἀρ. 6, καθ' ὃ ἔχον λάβει ποσὸν ψήφων, ἐπὶ ἰσοψηρίας ἀποφασίζοντος τοῦ κλήρου. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελεν οὐδ' οὕτως ἀπαρτίζεσθαι ὁ ὁρισμένος ἀριθμὸς, γίνονται ἀναπληρωματικαὶ ἐκλογαί.

17) Ἡ σφραγὶς τοῦ Συλλόγου φέρει αὐτὸν μετὰ κλάδου φοίνικος καὶ περὶ τὰς λέξεις : «Σύλλογος Ἀναπαράστασις» ἐν Ἀθήναις.

ΣΤ'. Ἀρχαί.

18) Ἡ Α. Υ. ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, διατελὼν ἐπίτιμος τοῦ Συλλόγου πρόεδρος, ἐξελέγχει, ὅποτεν ἐγκρίνῃ, δι' ἐλεγκτῶν τῆς ἐκλογῆς τοῦ τοῦ ταμείου τοῦ Συλλόγου παριστάμενος δὲ ἐν εἰσδησίᾳ συνεδρίᾳ προεδρεύει αὐτῆς, ἐὰν εὐαρεσθήται.

19) Πρόεδρος τῆς «Ἀναπαράστασις» εἶναι ὁ κατὰ καιρὸν Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, ὅστις ἀντιπροσωπεύει τὸν Σύλλογον ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς, υπογράφει πᾶν ἔγγραφον ἐπίσημον μετὰ τοῦ γραμματέως, συγκαλεῖ καὶ διευθύνει τὰς συνεδρίας τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Συλλόγου καὶ ἐν γένει φροντίζει ὑπὲρ πάντων τῶν συμφερόντων αὐτοῦ.

20) Ὁ ἀντιπρόεδρος ἀντικαθιστᾷ τὸν πρόεδρον κωλυόμενον. Καὶ τούτου δὲ κωλυομένου τὴν θέσιν καταλαμβάνει ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, προτιμωμένου τοῦ πλειονοψηφισάντος κατὰ τὰς ἐκλογάς, καθ' ὅσον τοῦτο δὲν κωλύεται ὑπ' ἄλλων καθηκόντων ἐν τῇ συμβουλίᾳ.

21) Ὁ Γενικὸς γραμματεὺς διεξάγει τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Συλλόγου, προσυπογράφει τὰ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὑπογραφομένα ἔγγραφα καὶ διπλώματα καὶ συντάσσει τὴν ἐνιαύσιον ἐκθεσιν τοῦ συμβουλίου, ἣν, ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ συμ-

ἐξακολουθεῖ λέγων ὁ Ἰησοῦς, τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς καὶ ἔσεσθε υἱοὶ τοῦ Ἰωάννου· ὅτι αὐτὸς χρηστὸς ἐστὶν ἐπὶ τοὺς πονηροὺς καὶ ἀγαθοῦς. Ἰδοὺ αἱ ἀρεταί, διὰ τῶν ὁποίων ὀφείλει καὶ δύναται ὁ ἑνθροπος ὑπὸ τῆς ἀγάπης ἐμπνεόμενος νὰ γείνη χ ρ η σ τ ὁ ς, ὥς ὁ πατήρ ὁ οὐράνιος, ἰδοὺ τὰ χρηστὰ ἔργα τῆς ἀγάπης, τὰ ὁποῖα ὑπ' ὅψει ἔχων ὁ Παῦλος, εἶπε περὶ αὐτῆς ὅτι ἡ ἀ γ ἀ π η χ ρ η σ τ ε ὅ τ α ι.

Οἱ ἄνθρωποι οἱ χυμερπεῖς καὶ χυμιαῖοι, οἵτινες φθονοῦσιν ὅτι εἰμεθα τέκνα τοῦ βορβόρου, καταδικασμένα νὰ σωθῶμεθα ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἀενάῳ πάλῃ καὶ ἀλληλομαχίᾳ καὶ νὰ σύρωμεν μεθ' ἡμῶν πάθῃ ποταπὰ καὶ ὁρμὰς κτηνώδεις καὶ θηριώδεις μοιραίως δεσποζούσας τοῦ βίου ἡμῶν, οἱ ἄνθρωποι οἱ φθονοῦντες ὅτι ἡ ἀνάγκη δεσπόζει ἐν τῷ παντί θάλουσιν ἵσως μυκητρίσῃ τὰ χρηστὰ ταῦτα ἔργα τῆς ἀγάπης, καὶ θέλουσιν ἀποκαλοῦν αὐτὰ εὐσεβεῖς πόθους καὶ χυμιακὰ ἀναισθητικὰ περιδινύμενα ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἀπολαύων θεολήπτων, ἐξαφανιζόμενα δὲ ἐν τῇ κοίτῃ τῆς πραγματικότητος, ἐφ' ἧς εἰς καὶ μόνος νόμος δεσπόζει, ὁ νόμος τοῦ περὶ ὑπερβείως ἀγῶνος. Ἀλλ' ἡ ἱστορία τοῦ χριστιανισμοῦ, τοῦ ὁποίου ὅχι μόνον ὁ ἀρχηγὸς καὶ οἱ πρότεροι κήρυκες, ἀλλὰ καὶ χιλιᾶδες γενεαὶ ὁπαδῶν καὶ μυριάδες ἐπὶ δεκαεννέα αἰῶνας κατέστρεψαν καὶ καταστρέφουσι τὸν βίον ἐν ἀρετῇ καὶ ἀγαθοεργίᾳ, οὐχὶ ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν μόνων ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν τῶν αὐτῶν τὴν ἡσυχίαν αὐτῶν καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐπὶ θυσιάζοντες, ἡ ἱστορία τοῦ χριστιανισμοῦ διὰ πραγμάτων καὶ γεγονότων μαρτυρεῖ ὅτι οὗτος κατέχει τὴν μυστηριώδη καὶ θανατικὴν δύναμιν ὡς ἀνακαινίσῃ τὰς ψυχάς, νὰ ἐκκαθαρίσῃ αὐτὰς καὶ νὰ καθίστῃ τοὺς ἀνθρώπους χρηστὸν ὥς ὁ Θεός, καὶ καταδεικνύει ὅτι ὁ Παῦλος, εἰπὼν ὅτι ἡ ἀ γ ἀ π η χ ρ η σ τ ε ὅ τ α ι· ἐξεφράσθη ὡς ὁ θετικώτατος καὶ νηφαλιώτατος τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐβεβαίωσεν ἀλήθειαν κυρωθεῖσαν ἐπὶ τόσους αἰῶνας διὰ τοῦ ἡθικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες, εἴτε σοφοὶ εἴτε ἄσοφοι, εἴτε μικροὶ εἴτε μεγάλοι, εἴτε ἐπίσημοι εἴτε ἰδιῶται, ἡσθάνθησαν τὰς καρδίας αὐτῶν ἀναπλεγόμενας ὑπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ, ἐν τῇ ἐπικλήσει δὲ τοῦ ὀνόματος καὶ ἐν τῇ δυνάμει τῆς πίστεως αὐτοῦ ἀνέγραψαν ἐπὶ τῆς σημαίας αὐτῶν καὶ ἔθεντο σκοπὸν τοῦ βίου τῶν τῶ ἀπαράμιλλον ἐκείνο ἰδεῶδες, τὸ ὁποῖον αὐτὸς ὁ Θεὸς ἀνθρώπος πρῶτος καὶ διετύπωσε τέλειον καὶ ἐπλήρωσε.

Μιχαὴλ Ἰ. Γαλανός.

Ι Η ΜΕΤΑΛΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ

Ἦλθε πάλιν, καλῶς μᾶς ἦλθεν ἡ ἀγία καὶ μεγάλη τεσσαράκостη, ὁ χρόνος τῆς μετάνοιας, τῆς νηστείας, τῆς προσηυχῆς, τῆς ἐξαμολογήσεως, τῆς θείας κοινωνίας.

ΙΙ ΚΑΙΡΟΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Καλῶς μᾶς ἦλθεν ὁ χρόνος τῆς μετάνοιας καὶ οὕτως οὐδένος ἄλλου τοσαύτην ἀνάγκην ἔχομεν πάντες, καὶ ὅσοι καὶ οὐκ ἀνέχονται καὶ κληροῦ καὶ λαοῦ καὶ τῶ ἔθνους ἡμῶν ὅλο· οὐδένος ἄλλου τοσαύτη χρέη· ὅσον τῆς μετάνοιας. Ἡ μετάνοια πλύνει τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν φθόνων ἐπιθυμιῶν, ὡς τὸ καθαρὸν ὕδωρ πλύνει τὰ βρώματα ἐνδύματα. Ἡ μετάνοια ἀποκαθαίρει τὸν νόον ἀπὸ τῶν πονηρῶν λογισμῶν, ὡς ἀποκαθαίρει ἡ κύμα πλύνει τὴν ἀρμενικήν τὰ μυστήρια. Ἡ μετάνοια ἐκβάλλει ἀπὸ τῆς καρδίας τὸ πονηρὸν θέλημα, ὅπερ φέρει αὐτὴν, ὡς ὁ σκόληξ τὸ ξύλον. Ἡ μετάνοια ἀναπλάττει ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ὡς ἀναπλάττειται ἐν τῇ χρονομετρίᾳ τὸ μέγαλον σκάφος πελαγιομένου.

Διὰ τοῦτο ἡ ἀναπλάστις ὡς ἀναπλαστικὴ ἀδελφὴν τῆς χυμιακῆς ἐν τῷ κυρίῳ τῆς μετάνοιας καὶ ἐνδοσυμωδῆς ἀγκομιχάει τὴν μετάνοιαν, ἥτις περιβαλεῖ τὸν πύματον τὸ φεῦδος, τὴν βλαστημένην, τὴν κατακλιμένην, τὴν μεγαλυνμένην καὶ πάντα λόγον σπυρίον τῆς μετάνοιας, ἥτις μεταβιβάζει τοὺς πόνους ἀπὸ τῆς ἐδοῦ τῆς ἀπολαύσεως εἰς τῆς σωτηρίας τὴν ὁδὸν τὴν μετάνοιαν, ἥτις ἐπαναφέρει τὸν ὄντα οὐκ εἰς τοὺς ἀόλκους τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν, ἥτις πείθει τὸν τελώνην εἰς τὸ νὰ ἀποδώσῃ τετραπλοῦν εἰς τινός τι ἐσοκφυάντη καὶ νὰ διανοήσῃ τὴν ἡμέραν περιουσίαν τοῦ εἰς τοὺς πτωχοὺς τὴν μετάνοιαν. ἥτις ἀποπλίζει τὴν χεῖρα τοῦ δολοφονοῦ καὶ εἰσάγει τὸν ληστὴν εἰς τῆς σωτηρίας τὸν παραδείσον τὴν μετάνοιαν, ἥτις ἡ ἑλλοψὶς ἐπὶ τῆς τὸν κατακλιμένην καὶ τῶν δολοφονῶν τὴν πυρπόλησιν, καὶ ἥτις ἡ παρουσία ἀντίκειται τῆς μεγάλης πόλεως Νινευὶ τὸν ὀρθρὸν τὴν μετάνοιαν, ἥτις πολλὰ καὶ ἔσονται τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς δουλείας καὶ ἀπὸ τῆς ἀνικητοσύνης ἡλυσθῶσιν τὴν μετάνοιαν, ἐφ' ἧς ὅταν ἐπέλθῃ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀμαρτωλοῦ, γὰρ μεγάλη γίνεται ἐν οὐρανῷ τὴν μετάνοιαν, ἥτις ἐκκαθαίρει οἱ προφῆται καὶ ὁ μάλιστα τῶν προφητῶν Ἰωάννης τὴν μετάνοιαν, ἥτις τὸ κήρυγμα, φωνεῖν τοῦ Ἰωάννου, ἀνέλαθεν αὐτός, ὁ μάλιστα τῆς μετάνοιας κήρυξ, ὁ Ἰησοῦς λέγων· ἀμετανόειτε· ἥγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν τὴν μετάνοιαν, ἥτις ἐκκαθαίρει μετὰ τὸν Ἰησοῦν οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πατέρες καὶ ἡ ἐξακολουθεῖ κηρύττειν ἡ Ἐκκλησία, καὶ μάλιστα κατὰ τοῦτον τῆς μετάνοιας τὸν κήρυκον τὴν μετάνοιαν, ἥτις πρέπει νὰ ἀγαπήσωμεν καὶ νὰ ἀσπασθώμεν καὶ σήμερον πάντες οἱ Ἕλληνες, ἵνα ἀναπλάσωμεν ἐαυτοὺς ἀναρθρωθῶμεν, συσφραγίσωμεν καὶ προδώμεν εἰς τὸν ἐνδοξὸν προορισμόν, ὃν ἔχει καὶ ἕκαστος ἡμῶν χεῖρα, καὶ τὸ μέγα ἡμῶν ἔθνος σύναμα.

ΙΙΙ

ΤΙΣ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΕΝ ΕΧΕΙ ΑΝΑΓΚΗΝ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Καὶ διατὶ ἔχομεν ἀνάγκην μετάνοιας; Ὅχι βεβαίως διότι εἰμεθα δίκαιοι. Διότι τί τὴν θέλει ὁ δίκαιος τὴν μετάνοιαν; Μετάνοια θὰ εἴπῃ μετὰ τὴν προσηυχῆν καὶ ἔργον ἀπὸ πεπλανημένων εἰς ἡσθίαν, ἀπὸ ἀδίκων εἰς δίκαιον. Ἀνθρώπος λοιπὸν δίκαιος, ὁρᾷ

φρονῶν καὶ νόμιμα πράττων, ἔχει βεβαίως ἀνάγκην προΐδου, ἀνάγκην τελειοποιήσεως, καὶ εἰς μισρὸς ὁ ἐκ τῆς γῆς ὢν καὶ ἔτι ἐν τῇ γῇ ζῶν, ἐν λέγει ὅτι ἐφθάρει εἰς τὴν ἕλκην τῆς τελειότητος περὶ τὴν ἀλλὰ μετάνοιας ὁ δίκαιος δὲν ἔχει ἀνάγκην διὰ τοῦτο καὶ ἐξ οὐρανοῦ τῆς μετάνοιας διδάσκαλος ἔλεγεν αὐτὸν ἔλθον καλέσαι δίκαιους, ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ΙV

ΕΧΟΜΕΝ ΑΝΑΓΚΗΝ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

Καὶ εἰμεθα ἀμαρτωλοί, καὶ διὰ τοῦτο ἔχομεν ἀνάγκην μετάνοιας καὶ πολλῆς μετάνοιας οἱ Ἕλληνες. Ἔχομεν ἀνάγκην μετάνοιας οἱ σύζυγοι διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παραβαίνομεν τὰ συζυγικά μας καθήκοντα, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀφ' ἐκατέρου πρὸς τὸν ἕτερον ἐρωσώσιν.

Ἔχομεν ἀνάγκην μετάνοιας οἱ γονεῖς διότι παραβαίνομεν τὰ πρὸς τὰ τέκνα μας καθήκοντα, κακὸν παράδειγμα γινόμενοι πρὸς αὐτὰ καὶ μὴ παύοντες εἰς αὐτὰ τὴν χριστιανικὴν ἐκείνην ἐκτροπὴν, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ἀφῆρτον πανοσιάν, δι' ἧς καὶ μόνως θὰ θυνηθῶσι νὰ καταδικάσωσι τοὺς μισροὺς πειρασμούς τῆς ζωῆς.

Ἔχομεν ἀνάγκην μετάνοιας τὰ τέκνα διότι καὶ καλοὺς ἔχοντες πολλὰ καὶ γονεῖς πικραίνομεν αὐτοὺς διὰ τῆς κακῆς μας διαγωγῆς καὶ δὲν ἀποδίδομεν τὴν ἀντιφύσιν εἰς τὰ ἐὰν πρὸς αὐτοὺς τὴν ἀγάπην, ὑπακοήν, ὑπόληψιν καὶ περιθαλψιν.

Ἔχομεν ἀνάγκην μετάνοιας οἱ κληρικοὶ διότι ἐνὶ ἐκλήθωμεν ἵνα χρησιμεύσωμεν ὡς φῶς τοῦ κόσμου, ὀφείλοντες δηλ. νὰ ἔχομεν τὴν γνώσιν καὶ ἐπιστήμην τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν θείων καὶ νὰ μεταδίδωμεν αὐτὴν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διανέμεμεν τὸν νῦν σκοτεινὸν οἱ πλεῖστοι καὶ ἀμαθεῖς καὶ ἀφιλομαθεῖς, καὶ ἐνὶ ἐκλήθωμεν, ὅπως χρησιμεύσωμεν ὡς ἄλλας τῆς γῆς, ὀφείλοντες δηλ. νὰ διανέμεμεν ἀπρόσβλητοι ὑπὸ τῆς διαφθορᾶς ὡς τὸ ἄλλας ὑπὸ τῆς σήμεως, καὶ νὰ ἀλατίζωμεν τὴν κοινωνίαν, ἵνα μὴ καὶ αὐτὴ σῆπηται ἐν τῇ διαφθορᾷ, ἥμεῖς τὸν νῦν οἱ πλεῖστοι κατηντήσαμεν διεφθαρμένοι καὶ εἰσάγομεν καὶ εἰς τὰς τάξεις μας καὶ ἄλλους ἀμαθεῖς πολλὰ καὶ ἀνθητικούς.

Ἔχομεν ἀνάγκην μετάνοιας οἱ λαϊκοὶ διότι στρέφωμεν τὰ νῦν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν μας καὶ περιφρονούμεν τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς ὀδικαίτως καὶ αὐδεμίαν φροντίδα λαμβάνομεν οὔτε περὶ μορφώσεως οὔτε περὶ συντηρήσεως αὐτῶν, καὶ ἐνὶ πάντες πταίνομεν ἐπὶ τῇ νῦν καταστάσει τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων, τὰ πταίσματα πάντα εἰς μόνον τὸν κλήρον ἐπιρρίπτομεν.

Ἔχομεν ἀνάγκην μετάνοιας οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἀρχόμενοι οἱ ἄρχοντες, διότι τὴν ἀρχὴν οἱ πολλοὶ ἐπιδιώκωμεν, ὅπως ἐκπληρωθῶμεν ἴδια τέλη· οἱ ἀρχόμενοι, διότι ὡς ἄρχοντας ὑποστηρίζομεν τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν ἴδιαν ἡμῶν συμφέροντα.

Ἔχομεν ἀνάγκην μετάνοιας οἱ διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι· οἱ μὲν διότι, τρώμενοι ἐκ φαυλότητος ἢ ἐξ ἐπιπολαιότητος τῶν ἀντιχριστιανικῶν ἰδεῶν, ὑποσκάπτωμεν καὶ διὰ τοῦ βίου καὶ διὰ τῆς διδασκαλίας ἡμῶν τὰς ὁρθοεκτικὰς καὶ ἠθικὰς τῆς νεότητος βλάσεις καὶ γινόμεθα οἱ πρῶτιστοι ὑπαιτίτοι τῶν ἡθικῶν τῆς νέας γενεᾶς ἐρεπίκων· οἱ δὲ διότι ὑπεπεύσκαμεν πάντα χαλινὸν αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης ἀσεβοῦντες καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἀξίους σεβασμοῦ διδασκάλους ἡμῶν, συγκρουόμενοι δὲ ἢ συνδιαφθειρόμενοι μετ' ἀλλήλων διατελοῦμεν οἱ πολλοὶ νοσήματα καὶ ἀμελέστατοι.

Ἔχομεν ἀνάγκην μετάνοιας καὶ οἱ δικασταί, διότι δικάζομεν κατὰ τὰ πρόσωπα, τὰς συστάσεις, τὴν δόξαν, καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ δίκαιον καὶ τὸν νόμον καὶ οἱ δικηγόροι, διότι ἔργον ἔχομεν ὅχι νὰ συμβιβάζωμεν τοὺς ἀσφαμένους, ὅχι νὰ ὑποστηρίζωμεν δίκαιος τὸ δίκαιον, ἀλλὰ ὑπερπληθυνόντες ζητοῦμεν τὴν τροπὴν μας διὰ τῆς συγκρούσεως καὶ τῆς στρεφιδικίας καὶ οἱ δικαζόμενοι, διότι ἐδικαζόμεν ἀλλήλους καὶ δίκας διὰ πλεονεξίαν κινούμεν καὶ ἐπικουροὶ καὶ φευδομαρτυρεῖ γινόμεθα.

Ἔχομεν ἀνάγκην μετάνοιας καὶ οἱ πλοῖται καὶ οἱ πτωχοί, καὶ οἱ μὲν διότι καὶ ἀδίκως πολλὰ καὶ ἐπιδοκῶμεν τὴν κτήσιν τοῦ πλούτου μας καὶ εἰς ὡσιότηας αὐτὸν πολλὰ καὶ σπυκταίνομεν καὶ ἐκ τῶν ἐξοδημάτων ἡμῶν οὐδὲν ἢ ἐλάχιστον μέρος παρέχομεν εἰς ἀμνησίν· οἱ δὲ πτωχοί, διότι ἢ ἐκ προηγούμενου κακοῦ βίου εἰς πτωχείαν περιήλθομεν, ἢ δι' ἀρχὴν καὶ φλογισμὸν ἀποροὶ δικτελοῦμεν, οἱ δὲ πολλοὶ διότι ἀδυνατοῦμεν νὰ φέρωμεν γενναίως καὶ ἀνεύ γογγυσμῶν ἐντομον πέναντι, ἥτις εἰνε πάντες ἀδίκου πλούτου προτιμολογῶν.

Καὶ ἐν γένει ἔχομεν πάντες μετάνοιας ἀνάγκην, διότι, ἂν παραβῶμεν τὴν νόμω τῆς καὶ θελήματά μας καὶ τὰς πράξεις μας πρὸς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὅλ' ἴδωμεν ὅτι πολλὰ ἢ πλεῖστα ἢ πάντως τινὰ ἀπαγορεύονται ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ καὶ καταδικάζονται.

V

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Καὶ τίς εἶνε ὁ νόμος οὗτος τοῦ Θεοῦ; Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸν ζητήσωμεν μακρὰν ἡμῶν. Εὐρίσκεται ἐντὸς τῶν Γραφῶν, καὶ ἔχομεν κληθῆναι νὰ τὸν μελετήσωμεν· εὐρίσκεται καὶ εἰς τοὺς κώδικας τῆς πολιτείας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ κατ' ἐκτέτην βλέπομεν δικαζόμενους καὶ καταδικαζόμενους τοὺς παραβάτας αὐτοῦ· ὅλλ' εὐρίσκεται καὶ ἐντὸς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ τὸν ἀντιγινώσκωμεν ἐνκόλως, ἂν μισρὸν στρέψωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν εἰς ἐαυτούς. Ἐρώτησον τὴν καρδίαν σου τί δὲν θέλει καὶ τί θέλει; Τί ἀποκρίνεται; Ἀκουσον τὴν φωνὴν τῆς. Εἶνε ἀκουστή καὶ εἰς αὐτὸ τὸ νῆπιον ἐπὶ, καὶ εἰς αὐτὸν ἔτι τὸν νῆπιον ἀνθρώπων. Τί λοιπὸν δὲν θέλει; Δὲν θέλω, λέγει, πᾶν τὸ περὶ ἐμὲ νὰ μὲ μισῇ καὶ νὰ μὲ βλάπτῃ. Καὶ τί θέλει; Θέλω, λέγει πᾶν τὸ περὶ ἐμὲ νὰ μὲ ἀγαπᾷ καὶ νὰ μὲ ὠφελῇ. Ἰδοὺ ὅλος ὁ νόμος· εἶνε αὗτος· Μὴ μισῇ καὶ μὴ βλάπτῃ, ὅπως δὲν θέλεις νὰ σε μισώσι καὶ νὰ σε βλάπτωσι. Ἀγάπα καὶ ὠφέλεια, ὅπως θέλεις νὰ σε ἀγαπῶσι καὶ νὰ σε ὠφελοῦσι.

VI

ΤΙΜΑ ΤΟΙΣ ΓΟΝΕΙΣ ΣΟΥ

Θέλεις νὰ σε ἀτιμάζῃ τὸ τέκνον σου; Ὅχι· ἀλλ' οὔτε ἡ πολιτεία, οὔτε ὁ Θεὸς τὸ θέλει. Μὴ ἀτιμάξῃς λοιπὸν μηδὲ σὺ τοὺς γονεῖς σου. Ἐὰν δὲ ποτε δὲν ἀπέδωκας εἰς αὐτοὺς τὴν ἀντιφύσιν τιμῆς, ἔχεις ἀνάγκην μετάνοιας· μετανόησον· εἰδὲ μὴ, καὶ ἂν διαφύγῃς τῆς πολιτείας τὴν τιμωρίαν, θὰ σε τιμωρήσῃ ὁ Θεός· μὴ ἀμφιβάλῃς.

VII

ΜΗ ΦΟΝΕΥΣΗΣ

Θέλεις νὰ σε φονεύσωσιν; Ὅχι· ἀλλ' οὔτε ἡ πολιτεία οὔτε ὁ Θεὸς τὸ θέλει. Μὴ φόνευσ· λοιπὸν μὴ δὲ σὺ τὸν ἄλλον. Ἐὰν δὲ ποτε ἐφόνευσας, ἔχεις ἀνάγκην μετάνοιας· μετανόησον· εἰδὲ μὴ, καὶ ἂν διαφύγῃς δὲν σε τιμωρήσῃ, θὰ σε τιμωρήσῃ ὁ Θεός· μὴ ἀμφιβάλῃς.

VIII

ΜΗ ΚΑΥΨΗΣ

Θέλεις νὰ σὲ κλέψωσιν; "Οχι' ἄλλ' οὔτε ἡ πολιτεία τὸ θέλει οὔτε ὁ Θεός. Μὴ κλέπτῃς λοιπὸν μηδὲ σὺ τὸν ἄλλον. Ἦν δὲ ποτε ἐκλεψάς, ἔχεις ἀνάγκη μετανοῆσαι· μετανοήσῃς· εἰ δὲ μή, καὶ ἂν ἡ πολιτεία δὲν σὲ τιμωρήσῃ, ὁ Θεὸς σὲ τιμωρήσῃ· μὴ ἀμφιβάλλῃς.

IX

ΜΗ ΜΟΙΧΕΥΣΗΣ

Θέλεις νὰ προσβάλλῃς ἄλλος τὴν τιμὴν τῆς γυναικός σου ἢ τοῦ τέκνου σου; ἢ θέλεις σὺ νὰ σὲ προσβῇ ἡ σύζυγός σου; "Οχι' ἄλλ' οὔτε ἡ πολιτεία τὸ θέλει, οὔτε ὁ Θεός. Μὴ προσβάλλῃς λοιπὸν μηδὲ σὺ τὴν τιμὴν τῆς γυναικός ἢ τοῦ τέκνου τοῦ ἄλλου καὶ μὴ προσβῇς τὴν γυναικά σου. Ἦν δὲ ποτε διέπραξας τοιαύτην ἁμινοίαν, ἔχεις ἀνάγκη μετανοῆσαι· μετανοήσῃς· διότι ἂν μείνῃς ἀμετανόητος, καὶ ἂν ἡ πολιτεία δὲν σὲ τιμωρήσῃ, ὁ Θεὸς σὲ τιμωρήσῃ· μὴ ἀμφιβάλλῃς.

X

ΜΗ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΗΣΗΣ

Θέλεις σὺ νὰ ψευδομαρτυρήσῃς κατὰ σοῦ ὁ ἄλλος; "Οχι' ἄλλ' οὔτε ἡ πολιτεία τὸ θέλει, οὔτε ὁ Θεός. Μὴ ψευδομαρτυρεῖς λοιπὸν μηδὲ σὺ. Ἦν δὲ ποτε ἐψευδομαρτύρησας, ἔχεις ἀνάγκη μετανοῆσαι· μετανοήσῃς· διότι ἂν μείνῃς ἀμετανόητος, καὶ ἂν ἡ πολιτεία δὲν σὲ τιμωρήσῃ, ὁ Θεὸς σὲ τιμωρήσῃ· μὴ ἀμφιβάλλῃς.

XI

ΜΗ ΕΧΗΣ ΠΟΝΗΡΑΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ

Θέλεις νὰ ἐπιθυμῇ ἄλλος παράνομον κτῆσιν ἢ ἀπολαύσιν πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς σέ; "Οχι' ἄλλ' οὔτε ἡ πολιτεία τὸ θέλει, οὔτε ὁ Θεός. Μὴ ἐπιθυμῇς λοιπὸν μηδὲ σὺ τὰ τοῦ ἄλλου. Ἦν δὲ ἔχῃς εἰς τὴν ψυχὴν σου κακὰς ἐπιθυμίας, ἐκρίσασον αὐτάς, ὡς ἐκρίσεις τὰς ἀκάνθας ἀπὸ τοῦ κήπου σου· ἔχεις ἀνάγκη μετανοῆσαι· μετανοήσῃς· διότι καὶ ἂν ἡ πολιτεία δὲν δύναται νὰ τιμωρῇ τὰς κακὰς ἐπιθυμίας, ἂν αὐταὶ δὲν ἐκδηλωθῶσι διὰ πράξεων, ὁ Θεὸς ὅμως σὲ τιμωρήσῃ· μὴ ἀμφιβάλλῃς.

XII

ΕΥΘΥΓΩΓΕΙ

Θέλεις σὺ, ὅταν δυστυχῇς, νὰ σὲ βοηθῇ ὁ εὐτυχὴς; Ναί, βεβαίως· ἀλλὰ καὶ ἡ πολιτεία τὸ θέλει καὶ ὁ Θεός. Βοήθει λοιπὸν καὶ σὺ τοὺς δυστυχοῦντας καθόσον δύνασαι. Ἦν δὲ ποτε δυνάμενος νὰ βοηθῇσας, δὲν ἐβοήθησας, ἔχεις ἀνάγκη μετανοῆσαι· μετανοήσῃς· διότι, ἂν μείνῃς ἀμετανόητος, καὶ ἂν ἡ πολιτεία δὲν δύναται νὰ σὲ τιμωρήσῃ ἐπὶ τῇ παραλείψει τῆς εὐεργεσίας, ὁ Θεὸς ὅμως σὲ τιμωρήσῃ· μὴ ἀμφιβάλλῃς.

XIII

ΠΙΣΤΕΥΕ, ΛΟΓΙΖΑ, ΥΠΑΚΟΥΕ ΤΩ ΘΕΩ

Θέλεις σὺ νὰ ἔχῃς τέκνα καὶ νὰ μὴ σὲ ἀναγνωρίζωσι νὰ μὴ σὲ ἀγαπῶσι, νὰ μὴ σοὶ ὑπακούωσι τὰ τέκνα σου; "Οχι' βεβαίως. Ἀλλὰ καὶ ὁ Θεὸς εἶνε πατήρ ἡμῶν. Ἐξ αὐτοῦ ἔχουμε τὴν ὑπαρξίν, τὴν ζωὴν, τὴν νόησιν, τὴν βούλησιν, τὴν δύναμιν. Αὐτὸς εἶνε ὁ ἀριστουργὴς τοῦ θανάσιου ὁργανισμοῦ τοῦ σώματος

μας καὶ τῆς θαυμασιωτάτης φύσεως τῆς ψυχῆς μας· αὐτὸς ἀνέβηκε τὰς ἀνάγκας εἰς ἡμᾶς, καὶ αὐτὸς παρέχει ἄφθονα εἰς ἡμᾶς πάντα τὰ ἀγαθὰ ὅσα πληροῦσι τὰς ἀνάγκας μας. Τόσον μᾶς ἀγαπᾷ, ὥστε θέλει νὰ μᾶς κάμῃ ὅσον τὸ δυνατόν ἴσους πρὸς ἑαυτὸν. Θέλει νὰ μᾶς κάμῃ αἰώνιους, ὡς αὐτὸς, δυνατόν, εἰς αὐτὸς, καὶ πρὸς τοῦτο ἐθυσίασε τὸν υἱὸν τοῦ δι' ἡμᾶς καὶ παρέχει τὸ σῶμα τοῦ καὶ τὸ αἷμα τοῦ πρὸς τροφὴν μας, καὶ πρὸς τοῦτο πέμπει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἵνα κατοικήῃ εἰς τὰς ψυχὰς μας. "Οπως λοιπὸν θέλεις νὰ σὲ ἀναγνωρίζωσι, νὰ σὲ ἀγαπῶσι, νὰ σοὶ ὑπακούωσι τὰ τέκνα σου, οὕτω καὶ σὺ ἀναγνώριζε ὡς πατέρα σου τὸν Θεόν καὶ ἀγάπα αὐτὸν καὶ ὑπάκουε εἰς αὐτόν. Ἦν δὲ δυσπιστῆς εἰς τὴν ὑπαρξίν του, ἂν δὲν αἰσθάνησθαι φλέγονταν ἐν τῇ καρδίᾳ σου νῆν ἀγάπην του, ἂν δυστροπῆς εἰς ἐκτέλεσιν τῶν θελημάτων του, ἔχεις ἀνάγκη μετανοῆσαι· μετανοήσῃς· εἰ δὲ μή, καὶ ἂν ἡ πολιτεία δὲν δύναται νὰ σὲ τιμωρήσῃ, ὁ Θεὸς σὲ τιμωρήσῃ· μὴ ἀμφιβάλλῃς.

XIV

ΜΗ ΛΑΤΡΕΥΕ ΑΛΛΟ ΤΙ ΠΑΡΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Θέλεις σὺ τὰ ἔργα σου νὰ ἀναγνωρίζωσιν ἄλλον ὡς ἐργάτην τῶν; Θέλεις οἱ δοῦλοί σου νὰ ἀναγνωρίζωσιν ἄλλον ὡς κύριόν τῶν; Θέλεις τὰ τέκνα σου νὰ ἀναγνωρίζωσιν ἄλλον ὡς πατέρα τῶν; Καὶ θέλεις εἰς τὸν ψευδὴ τοῦτον ἐργάτην, εἰς τὸν ψευδὴ κύριον, εἰς τὸν ψευδὴ πατέρα νὰ ἀποδώσῃς παρὰ τὸ δρθόν καὶ τὸ πρέπον τὴν δόξαν, τὴν ὑποταγήν, τὴν ἀγάπην τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν ἀληθινὸν ἐργάτην, κύριον, πατέρα; "Οχι' βεβαίως. Οὕτω λοιπὸν καὶ σὺ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν λατρείαν τὴν ὀφειλομένην εἰς μόνον τὸν Θεόν μὴ τὴν ἀπ' αἰδῆς εἰς τὰ κτίσματα. μὴ ἐπὶ τοιαύτης, χρηματολόγους, ἀνθρωπολόγους, εἰδωλολάτρους. Ἦν εἰς τὸν νοῦν σου ἔχῃς τοιαύτας πλάνας, ἂν ἡ καρδίᾳ σου ἔχῃ τοιαύτην λατρείαν, ἢ, τότε ἀναρτάνεις ἔχῃς ἀνάγκη μετανοῆσαι· μετανοήσῃς· εἰ δὲ μή, καὶ ἂν ἡ πολιτεία δὲν σὲ τιμωρήσῃ, ὁ Θεὸς σὲ τιμωρήσῃ· μὴ ἀμφιβάλλῃς.

XV

ΜΗ ΑΣΕΒΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Θέλεις σὺ, ἐντὸς ὧν καὶ εὐσεβήτων ἀνθρώπων, νὰ μεταχειρίζονται οἱ ἄλλοι τὸ ὄνομα σου ὡς μέσον κέρδους, καὶ μάλιστα περιπόρου; "Οχι' θέλεις νὰ σὲ ὑβρίζωσι, νὰ σὲ βλασφημῶσιν; "Οχι' βεβαίως. Μὴ μεταχειρίζου λοιπὸν μηδὲ σὺ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν Θεῶν ἀσεβῶς, μὴ ὀρκίζου, ὅπως πιστευθῇς καὶ κερδίσης μάταιον κέρδος, καὶ τὸ φοβερώτερον, μὴ γογγύζῃς καὶ μὴ βλασφημῇς εἰς Θεόν. Ἦν δὲ ποτε μεταχειρίσθης τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἀσεβῶς, ἂν ὀρκίζησιν σοὶ δι' εὐτελεῖς πράγματα, ἂν μάλιστα ἐψευδορκήσῃς ποτε, ἂν ἐγγύσῃς ἢ ἐβλασφημήσῃς, ἔχεις ἀνάγκη μετανοῆσαι· μετανοήσῃς· εἰ δὲ μή, ἂν μείνῃς ἀμετανόητος, καὶ ἂν ἡ πολιτεία δὲν σὲ τιμωρήσῃ, ὁ Θεὸς ὅμως σὲ τιμωρήσῃ· μὴ ἀμφιβάλλῃς.

XVI

ΑΓΙΑΣΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑΝ

Θέλεις νὰ εἶσθαι ὁ σωφύλακός τῶν διδασκάλων καὶ νὰ προσκαλεῖς ὁμαρὴν εἰς ἑαυτὸν τῆς διδασκαλίας σου καὶ νὰ μὴ θέλῃς ὁ ἄλλος νὰ σὲ ἀκούσῃ; Θέλεις νὰ ἐτοιμάζῃς τράπεζαν καὶ νὰ περιέχῃς ἑαυτὸν τὸ

ἡδύτατον καὶ ὠφελιμώτατον εἰς τοὺς πεινῶντας φαγέτονον, καὶ καλοῦμενος νὰ μὴ θέλῃς ὁ ἄλλος νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν κλήσιν σου; Θέλεις σὺ νὰ ἔχῃς τοὺς πολυτιμότερους θησαυρούς, καὶ νὰ καλῇς τὸν πτωχὸν εἰς τὴν οἰκίαν σου, ὅπως πλουτίσῃς αὐτόν, καὶ αὐτὸς νὰ περιφρονῇ τοὺς θησαυροὺς σου; "Οχι' βεβαίως. Λοιπὸν καὶ σὺ, ὅταν τὴν προίαν τῆς Κυριακῆς ἀκούσῃς τοὺς κήδονας τῶν ἐκκλησιῶν νὰ σημαίνωσιν, ἐνθυμοῦ ὅτι διὰ τῆς φωνῆς τῶν σὲ καλεῖ ὁ Θεὸς νὰ ἀγιάσῃς τὴν ἡμέραν του, νὰ ἔλθῃς εἰς τὸν οἶκόν του, εἰς τὸν ναόν, νὰ ἀκούσῃς τὸ εὐαγγέλιόν του, νὰ κοινωνήσῃς τοῦ μυστικοῦ δείπνου του, νὰ λάβῃς τοὺς θησαυροὺς τῶν χαρίτων τοῦ ἁγίου Πνεύματος του. Ἦν δὲ παράμελῃς τὸ μέγα τοῦτο καθήκον σου, ἁμαρτάνεις· ἔχεις ἀνάγκη μετανοῆσαι· μετανοήσῃς· εἰ δὲ μή, ἂν μείνῃς ἀμετανόητος, καὶ ἂν ἡ πολιτεία δὲν σὲ τιμωρήσῃ, ὁ Θεὸς ὅμως σὲ τιμωρήσῃ· μὴ ἀμφιβάλλῃς.

XVII

ΘΑ ΤΙΜΩΡΗΘΗ Ο ΑΜΕΤΑΝΟΗΤΟΣ

Ἦς ἁμαρτωλὸς θὰ τιμωρηθῇ, ἂν μείνῃ ἀμετανόητος. Μὴ πλανώμεθα πιστεύοντες ψευδεῖς ἰδέας, ὅτι δὴθεν, ἐπειδὴ ὁ Θεὸς εἶνε ἄγαθος, δὲν θὰ μᾶς τιμωρήσῃ. Ναί, εἶνε ἄγαθος ὁ Θεός, ἀλλ' εἶνε καὶ δίκαιος. Ἦς ἄγαθος δίδει χάριν, συγχωρεῖ, δὲν τιμωρεῖ. Ἀλλὰ πότε; Ὡς ὅσον ζῶμεν ἐνταῦθα, καὶ ὅταν μετανοήσωμεν. Ἦν ὅμως ἀποθάνωμεν ἀμετανόητοι, — καὶ τίς δύναται νὰ μᾶς ἐγγυηθῇ ὅτι θὰ ζῶμεν καὶ αὖριον ἢ καὶ τὸ ἄλλο ἔτος, ἢ μετὰ μίαν δεκαετίαν; — ἂν λοιπὸν ἀποθάνωμεν ἀμετανόητοι, βεβαίως θὰ τιμωρηθῶμεν.

XVIII

Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Ὁ χριστιανισμὸς εἶνε ἡ ὁρησεία τῆς χάριτος καὶ τοῦ ἐλέους. Ὅτιδὴποτε κακόν καὶ ἂν ἔκαμες, ἀρκεῖ νὰ μετανοήσῃς καὶ νὰ ζητήσῃς χάριν καὶ νὰ ἀπομαρτίσῃς νὰ μὴ ἐπιστρέψῃς εἰς τὸ κακόν, καὶ ἀμέσως ἡ ἁμαρτία σου συγχωρεῖται διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐμπνέει ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ χάριν τῶν ἁμαρτωλῶν. Ἀνοίγει νὰς χεῖράς του καὶ καλεῖ πάντας, λέγων· Μετανοεῖτε καὶ λέγει πρὸς τὸν Πατέρα του· Πάτερ μου, ἰδοὺ τὸ αἷμά μου ῥέει ἐκ τῶν πληγῶν μου· ἰδοὺ ἐγὼ ἀναμάρτητος πάσχι διὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς συγχώρησον αὐτοὺς μετανοοῦντας· τὸ αἷμά μου ἔσθαι καθάρσις τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν καὶ ἔσθαι λύτρον ἐξαγοράζον αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ θανάτου, ὃν ἀπαίτει κατ' αὐτῶν ἡ δικαιοσύνη σου. Καὶ πάλιν βοᾷ πρὸς ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν λέγων· Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ὁ μόνος τρόπος τῆς σωτηρίας εἶνε ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καλεῖσματος τούτου.

XIX

ΜΕΤΑΝΟΗΣΩΜΕΝ

Ἐλ ἀδελφοί μου, εἰμεθα πάντες ἁμαρτωλοί, ἔχομεν πάντες ἀνάγκη μετανοῆσαι, ὅθεν αὐτῆς δὲν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἂνευ μετανοίας ἀφεύκτως θὰ τιμωρηθῶμεν διὰ τὰς ἁμαρτίας μας. Τὸ λέγει ὁ Θεός· ὁ λόγος τοῦ εἶνε ἀληθής· ὅ, τι λέγει ἀφεύκτως θὰ γένη. Τὸ λέγει ὁ Θεός ὅτι ἔχει ἡτοίμασμένον πῦρ αἰώνιον διὰ τοὺς ἀμετανόητους. Μετανοήσωμεν ὅπως φύγωμεν τὸ αἰώνιον τοῦτο πῦρ. Μετανοήσωμεν, ὅπως εἰσελθῶμεν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἢ ὅποια ἐγγίξει δι' ἑκαστον ἐξ ἡμῶν.

Μετανοήσωμεν, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ Χριστὸς μᾶς συνιστᾷ τὴν μετανοίαν. Μετανοήσωμεν, ἀφοῦ ὁ οὐράνιος πατήρ μας σφάζει τὸν μέσων τὸν πιστευτὸν διὰ τοὺς μετανοοῦντας. Μετανοήσωμεν, ἀφοῦ γὰρ μεγάλη γίνεται ἐν οὐρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλοῦ μετανοοῦντι. Ἰδέμεθα ἁμαρτωλοί, καὶ ἔχομεν ἀνάγκη μετανοῆσαι οἱ Πανέλληνες, ἵνα ἀναπλάσωμεν ἑαυτούς. ἀνθρωπίνως, συνεργασθῶμεν καὶ ἐκπληρώσωμεν τὸν ἐνδοξον προορισμόν, ὃν ἔχει καὶ ἕκαστος ἡμῶν χωρὶς. καὶ τὸ μέγα ἔργον ἔσθαι σύναμα. Μετανοήσωμεν.

Κ. Διαλασίμης.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ

Ἡ προερχὴ μετὰ Θεοῦ
καρδίας ὁμιλία,
ὑψώσις πρὸς Θεὸν τοῦ νοῦ
καὶ χάρις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
εἰς τὴν ψυχὴν ἁγία

Προσεύχου, ἀλλὰ πάντοτε
ἐν ταπεινοφροσύνῃ,
ὡς ὁ τελώνης, καὶ οὐχί
ὡς φαρισαϊκὴ ψυχὴ,
ἣν ὁ Θεὸς αἰσχύνη.

Ῥυθύνου ταπεινόφρονα
πρὸς τὸν Θεὸν καρδίαν
καὶ πάντες, Σάτωρ Ἰησοῦ,
ὡς ὁ τελώνης, διὰ σοῦ
ζητοῦμεν σωτηρίαν.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Εἶνε ὁ ὑψίστος Θεὸς
πατήρ ἡμῶν ἑκάστου,
ὅταν βιδωμεν εὐσεβῶς
καὶ ἐκτελωμεν εὐλαβῶς
τὰς θείας ἐντολὰς του.

Ἄν δὲ τις ἕσσωτος υἱὸς
μακρὸν του ἔχει φύγει
καὶ ἐπιστραφῇ μετανοῶν
καὶ πρὸς τὸν ἕσσωτον υἱὸν
τοὺς κόλπους του ἀνοίγει.

Ὡς πάτερ ἔργε ἡμῶν,
ὅς νὰ σὲ ἀγαπῶμεν,
ὡς σὺ ἡμᾶς, καὶ ὁὗς ἀεὶ,
ὡς πράγματι Θεοῦ υἱοί,
ἀξίως σοῦ νὰ ζῶμεν.

Α Ω Ρ Ε Α Ι

ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΟΥ «ΑΠΟΤ. ΠΑΥΛΟΥ»

Ὁ ἐξ Ἱπείρου ἑταίρος κ. Κ. Η. Αρκερίδης ἐπεμψεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ «Ἀποστόλου Παύλου» φρ. χρ. 26.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ὁ κ. Ηλυστῆς, τακτικὸν μέλος τοῦ Συλλόγου τῆς «Ἀναπλάσεως», ἐδώρησεν εἰς τὴν βιβλιοθήκην αὐτοῦ τεσσαράκοντα πέντε τόμους καὶ φυλλάδια συγγραμμάτων ποικίλης ὕλης εἰς διαφόρους γλώσσας.

—Ὁ κ. Μαρούλης ἐδώρησεν τρία ἐντὶ ὑπὸ τῆς Καυρῆς Διεθνής κατὰ τὰ ἀρχαιότερα κείμενα ἐκδοθείσης σὺν τῷ Ψαλῇ γράμμι καὶ τοῦ Ὁ.

—Ὁ κ. Γ. Μπαλῆς τὸ «Ἐργχειοῖδιον τῆς Φαρμακολογίας τοῦ Πάυλ κατὰ μετάφρασιν Μεγγλίδου».

—Ὁ κ. Ζωσιμῆς Ἐσφιγμενίτης δῶκεν τόμους τοῦ ἔτους 1889 τοῦ ὅπ' αὐτοῦ ἐκδομένου ἐν Βόλῳ μηνιαίου περιοδικοῦ ὁ «Προμηθεύς».

—Ὁ κ. Κ. Α. Κυπριάδης τὴν φιλοκαυτηθεῖσαν ἀργίαν ὅπ' αὐτοῦ μετάφρασιν τοῦ «Ἐργχειοῖδιον Πλουτολογίας» τοῦ Paul Leroy Beaulieu παθηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἐν Γαλλίᾳ.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ

ἡ 11 μελέτη τοῦ κ. Γ. Σκαλισσοῦνη, ἥν μετὰ τῶς ἀνυπομονήσεως προεδουκῶσιν οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἀναπλάσεως».

Αὐτοῦμεθα, διότι συμπληρωθέντος τοῦ χρόνου ἀδυνατοῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν τῷ παρόντι τὴν περὶ ἐξομολογήσεως ἐγκύκλιον τοῦ σεβασμιωτάτου προέδρου τοῦ Συλλόγου μητροπολίτου κ. Γερμανοῦ ἀνεγνωσθεῖσαν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τῇ κυριακῇ τῆς 12 τρέχοντος. Θὰ δημοσιευθῇ μετ' ἄρθρου περὶ ἐξομολογήσεως ἐν τῷ προσεχεῖ φύλλῳ.

Ὅμοιος θὰ δημοσιευθῇ καὶ ὥρατον ποίημα τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Ἀ. Μ. Παγκυβῆ «Ἡ Ἀθανασία» ἐκ τῶν ἀπάντων αὐτοῦ παλουμένων παρὰ τῷ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδῳ παραχωρηθὲν ἡμῖν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Γ. Η. Βραῖλαν ἐγράψαμεν πέμποντες σῶμα Ἀ' καὶ Β'. ἔτους καὶ τὰ ζητούμενα φύλλα δι' ἑλλειψιν τακτικῆς ἀποστολῆς ἐπιστήσαμεν προσοχὴν δικαιοσύνης φαίνεται ὅμως ὅτι ἐν τῷ ταχυδρομῷ ἀπολείψαν. — κ. Ν. Κ. Αποστολὴν Κίρκων Θεμ. Ἱερ. Κων/πολιν Ε. Ἀβρ. Ἀποστολὴν ἐγράψαμεν καὶ ὁδὸν διεσχίσθημεν περιμένοντες ἐπιστολὰς σας περὶ κηρύσεών μας. — κ. Ἀδ. Α. Κων/πολιν τὰ κ. Ἀ' ἔτους πέμπομεν περιμένοντες ἀπάντησιν εὐχαριστοῦμεν διότι ἐξαιρετικῶς ὑπερὶ τῆς «Ἀναπλάσεως» ἐγράψατε. — Ἀν.

χιροσφ. τῆς Γ. Κ. κ. Χρ. Γ. Α. Ἁγίου Ὄρους μυστὶς εὐχαριστίας ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν ἐνδοσυνείδη ἐνέργειάν σας καὶ τὴν ἐνδοκίμον ἐπιστολὴν σας χαίρομεν ὅτι μετὰ τῶν πιστῶν τοῦ ὁριζήσαντος Ὄρους τῆς ἀπεπείσασται ὑπὲρ τῆς «Ἀναπλάσεως» ἀγάπῃ συνδρομηταὶ ἐνταχθέντες ἀσπίδα καὶ φύλλα πέμπονται γράφομεν ἰδιαίτερος. — κ. Ζαχ. Θεσσαλονίκην Ἀρχ. κ. Σ. Η. Πάτριον γράφομεν — Ἀγ. ἐπιστ. Μανθῆς Βασιπεδίου συνδρομητὴς ἐνταχθέντες εὐχαριστοῦμεν γράφομεν — κ. Ἀλ. Κ. Ἀντιλήν μετὰ χαρᾶς εἶδομεν πάλιν ἐπιστολὴν σας εὐχαριστοῦμεν διότι δὲν λησμονεῖτε τὴν «Ἀναπλάσιν» σπερμασφύμεν ἐγράψαμεν. — κ. Χ. Δημ. Βασιλῆ 44 φρ. ἐλάβομεν σῶμα καὶ φύλλα ἐπεμψαμεν εὐχαριστοῦμεν ὅτι καὶ ἐν τῇ νύκτι σας διακοπῇ μετὰ νέαν ζήλον ἐγράψατε ὑπὲρ τοῦ ὁριζήσαντος «Ἀναπλάσεως» ἔργου. — κ. Θ. Γ. Κ. Τρογύτην δι' ἱερ. Ἀντίστον συνδρομητὴν ἐλάβομεν ἐγράψαμεν εὐχαριστοῦμεν διότι μετὰ τῶς ταχέως καὶ προθυμίας ἐνταχθέντες πολλὰ ἔχει νὰ προσδοκῇ ἡ «Ἀναπλάσις» ἐκ τοῦ ζήλου σας. — κ. Γ. Γ. Σπύτης ἐγράψαμεν περιμένοντες ἀπάντησιν σας — κ. Η. Γ. Σ. Στάσιον 30 ὄν. ἐλάβομεν εὐχαριστοῦμεν ἐγράψαμεν πιστεύομεν ὅτι θὰ ἔχομεν ἀποτελεσματικὴν ἀπάντησιν σας. — Ἀρ. κ. Γ. Σ. Ἀργυροστόλιον 10 ὄν. δι' ἑξ. νύκτι σας ἐλάβομεν ἐγράψαμεν καὶ ἐπέμψαμεν εἰς παραπομπὴν ἐνταχθέντες σας — κ. Δ. Α. Ζ. Κέρκυραν 10 ὄν. συνδρομητὴς σας ἐλάβομεν εὐχαριστοῦμεν καὶ περιμένοντες γράψατε. — κ. Α. Γ. Μωσαϊκὴν φρ. 182,50 ἐλήφθησαν διὰ τῶς ἀπ' ἀρχῆς τῆς συντάσεως τοῦ Συλλόγου ἰσχυροβλήτους ὑπὲρ αὐτοῦ πόσους σας μυστὶς εὐχαριστίας ἐγράψαμεν. — Τῇ ἑξ. ἐπιστ. Τρογύτην εὐχαριστοῦμεν δι' ἀπάντησιν σας — κ. Γ. Σ. Τρογύτην ἐπιστολὴν κατὰ λόγον περιφύλαξιν μετὰ 6 ὄν. ἐπιστολῆς ἐλάβετε; — Ἱερ. κ. Η. Π. Βατίνην ἐγίνοντο παρατηρήσεις εἰς διευκρίνισιν διὰ τὴν ἀνάγκην συγγνώμῃ ἐμπιστοσύνη μετ' ἐννομοσύνης ἐνταχθέντες συνδρομῇ ἐλήφθη. — κ. Α. Δ. Σάρον ζητούμεν πέμπομεν εὐχαριστοῦμεν διὰ παραπομπὴν σας περιμένοντες νέαν ἔργον σας. — Ἱερ. Ἀντὶ Κιβ. ὄν. συνδρομητὴς ἐλήφθησαν ἀπάντησις ἐπιστολῇ εὐχαριστοῦμεν. — κ. Α. Χρ. Μάγχιστερ 31 ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν διὰ πληροφροσύνην. — κ. Ζαχ. Ἰαδύναιον ἐπέμψαμεν. — κ. Ἱερ. Φ. Β. Κων/πολιν ἐγράψαμεν. — κ. Χ. Α. Α. Κάλανον εὐχαριστοῦμεν διὰ πρῶτον σας καὶ λαμπρὰ εἶναι καὶ λογικότητα τὴν ἀπαντηθεῖσα. Ὁλοκλήρως τὴν ἔχει ὑπ' ὄφθαλμον, ὅπως περυστοπονηθῇ, εἰς ποσὶ συνδρομῶν οἱ ἀναγνώστες ὄναι. — κ. Γ. Γ. Σ. Σάρον ἐγράψαμεν, θὰ ἔχομεν βιβλικὴν εὐχαριστίαν ἀπάντησιν σας. — Συλλόγῳ Ἱερωνύμου Ἀλάττα ἐξοκολουθήσομεν πέμποντες. — κ. Ἱερ. Α. Μυτιλήνην ἐπιστολὴν καὶ φύλλα μετὰ 10 ὄν. ἐλήφθη πέμπομεν εὐχαριστοῦμεν διότι ὅχι μόνον ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς σας ἀλλὰ καὶ ἀλλοχῶ μεταβιβάσαντες θεωρεῖτε ὡς ἔργον ἴδιον καὶ τὴν ἐνέργειαν ὑπὲρ τῆς «Ἀναπλάσεως» κίον, 13, θὰ ζητηθῶμεν ἐκ τῆς ὑπαύξεως τὰ 400 φρ. εἶναι ὡς ἀντίστον συνδρομῶν καὶ παρῶν πέμπετε. — κ. Α. Σ. Ἀλεξάνδρειαν δευτέρω σας ἐλάβομεν καὶ σπερμασφύμεθα. — κ. Α. Α. Σ. ἐγράψαμεν εὐχαριστοῦμεν διὰ πληροφορίας καὶ ἐνταχθέντες σας. — κ. Κ. Η. Α. Κόνιτσαν ἐγράψαμεν εὐχαριστοῦμεν μετὰ γάλλως δι' ἐκδοκίμων ὑπὲρ τῆς «Ἀναπλάσεως» ἐνταχθέντες σας συνδρομηταὶ ἐνταχθέντες ἀσπίδα καὶ φύλλα ἐπέμψαμεν 200 χρ. φρ. παρακαταβολὴ συνδρομῶν καὶ δαπάνης σας. ἐλήφθησαν. Ὁ Συλλόγος μετὰ γάλλως ἐνταχθέντες ἐν ταῖς ἐνταχθείσας τοῦ ἐνταχθέντος τῶς ἱερῆς ἐπιστολῆς ἀποστέλλειν αὐτῷ αὐτῷ φιλοκαυτηθὲν ἀποδοῦναι δι' ἑξοχίας εἰς εὐχαριστίας τὰς.